

THIRUNELVELI
YOUNG MEN'S HINDU ASSOCIATION
JAFFNA.

Golden Jubilee Souvenir 1911-1961

திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கம்
பா ழ் ப் பா ன ம்.

பொன் விழா மலர் 1911-1961

பவுண் தங்க வைர நகைகளுக்கும் பிலிகிரி
வேலைப்பாடமைந்த புதுடிசைன் நகைகளுக்கும்
பிரசித்திபெற்ற ஸ்தாபனம்.

சுவரின் தங்கநகை மாளிகை

SOVEREIGN JEWELLERY STORES

THE RENOWNED HOUSE FOR SOVEREIGN GOLD JEWELLERY

114, செட்டியார் தெரு.

கொழும்பு-11.

"ELEPHANT" BRAND

ASBESTOS CEMENT PRODUCTS

PLAIN SHEETS 4' x 4' x 3/16"

6' x 4' x 3/16"

CORRUGATED SHEETS LARGE SECTION

5, 6, 7, 8, 9 & 10 FEET x 3'6"

SMALL SECTION CORRUGATED SHEETS

5, 6, 7, 8, 9 & 10 FEET x 2'6"

SEMI-CORRUGATED SHEETS

5, 6, 7, 8, 9 & 10 FEET x 3'8"

**RIDGES, RAINWATER PIPES & FITTINGS,
COWLS ETC.**

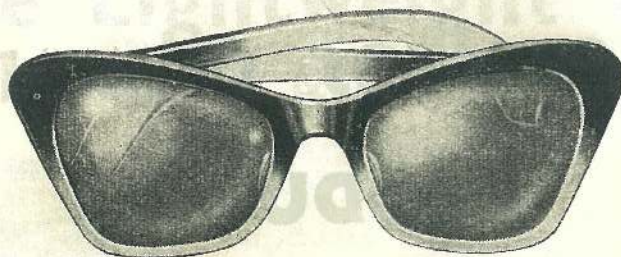
MASCONS LIMITED

**175, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**

EYE WEAR

— — IN LATEST STYLES
FOR ALL OCCASION.....

THERE'S A RIGHT STYLE OF FRAME
FOR EVERY OCCASION.....A RIGHT
TYPE OF LENS FOR EVERY EYE-TASKS

ALBERT EDIRISINGHE
OPTICIANS

Dharmapala Mawate,
KOLLUPITIYA.

Y. M. B. A. BUILDINGS,
FORT, COLOMBO I.

Phone: 5109.

WALPAMUR
QUALITY PAINTS

The Standard

By Which

Others are Judged

D. K. MODY & CO., LTD.

350, Skinner's Road North,
COLOMBO-13.

Phone: 5831.

CITY TEXTILES

125, SECOND CROSS STREET,
COLOMBO.

WHOLESALE DEALERS
OF
ALL VARIETIES OF TEXTILES

Phone:- 3 0 5 3.

Remember

HOTEL NIPPON

for

Your Socials, Parties
Etc.

KUMARAN RATNAM ROAD,
COLOMBO-2.

Phone:- 2 8 8 7 & 7 9 5 4 5.

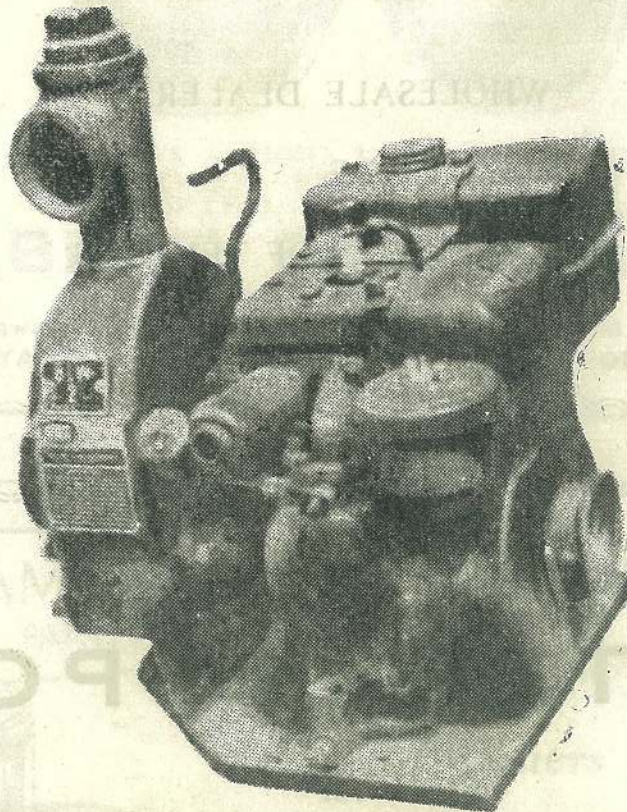

For all Irrigation & Domestic Purposes
Try Rice Lightweight Pumps
(SELF - PRIMING & CENTRIFUGAL)

7500 gallons
per hour

Coupled with
2.5 H. P.
Engine

Ideal for
Irrigation
Works

66 lbs. in
Weight

Easily
Moved
About

Widely
Used in
Jaffna Peninsula

CALL FOR INSPECTION & DEMONSTRATION
PRICES ON APPLICATION

EASTERN HARDWARE STORES LTD.,

425, OLD MOOR STREET,
COLOMBO.

PHONE : 5 3 0 7

அஜீரணத்தால் அவஸ்தைப்படுகிறீர்களா?

யானை பீடியை

உபயோகியுங்கள்.

● உடனே குணம் தெரியும் ●

பீடி உலகிலேயே

தனக்கென ஒரு

தனி இடத்தை

வகுத்துக்கொண்டது

யானை பீடி

புகழ் வாய்ந்தது.

இலங்கையில்
தயாரிக்கப்படுவது.

உள் நாட்டுக்
கைத்தொழிலுக்கு
ஊக்கமும் ஆக்கமும்
அளியுங்கள்.

யானை பீடி

என்று
கேட்டுவாங்குங்கள்.

★
யானைபீடி எங்கும் கிடைக்கும்.

★
தயாரிப்பாளர்கள்:

யானை பீடி கம்பெனி

62, மெசஞ்சர் வீதி,

:

கொழும்பு-12,

தொலைபேசி எண்: 7651.

(V. S. N. T.) JAFFNA CIGARS
AND
NAGALINGAM'S
"NILKANDA" CIGARS
 (100 IN EACH BOX)

*Hygienically prepared and
 Packed in Wooden Boxes.*

Available at:-

SIVANESAN STORES

20, St. JOHN'S ROAD,

COLOMBO - II

பீடிகளிற்
 சிறந்த
 பாலக்காடு
R. V. G.

பீடிகளை
 உபயோகி
 யுங்கள்.

டார்.வி.ஜி. லிமி

5
 சதத்திற்கு
 3 பெரிய
 பீடிகள்

R. V. G. பீடி என்று கேட்டு வாங்குங்கள்
 போலி பீடிகளைக் கண்டு ஏமாருதீர்கள்.
 எங்கும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள்:-

வ. வ. இராமசாமிப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்
 34, மானிப்பாய் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

PUT THESE COLOURFUL

COOPTEX *Glazed Cottons*

ON YOUR CLOTHES LINES -

Come in any time and inspect the range of washable, colourfast printed fabrics which cannot be matched elsewhere for colour, quality and price - from Rs. 2.25 up.

Sole Distributors C.W.E.

Available at:

C.W.E. Dept: Store,
Fort Colombo.

McCallum Road,
Main Street, Pettah,
Maradana and outstations

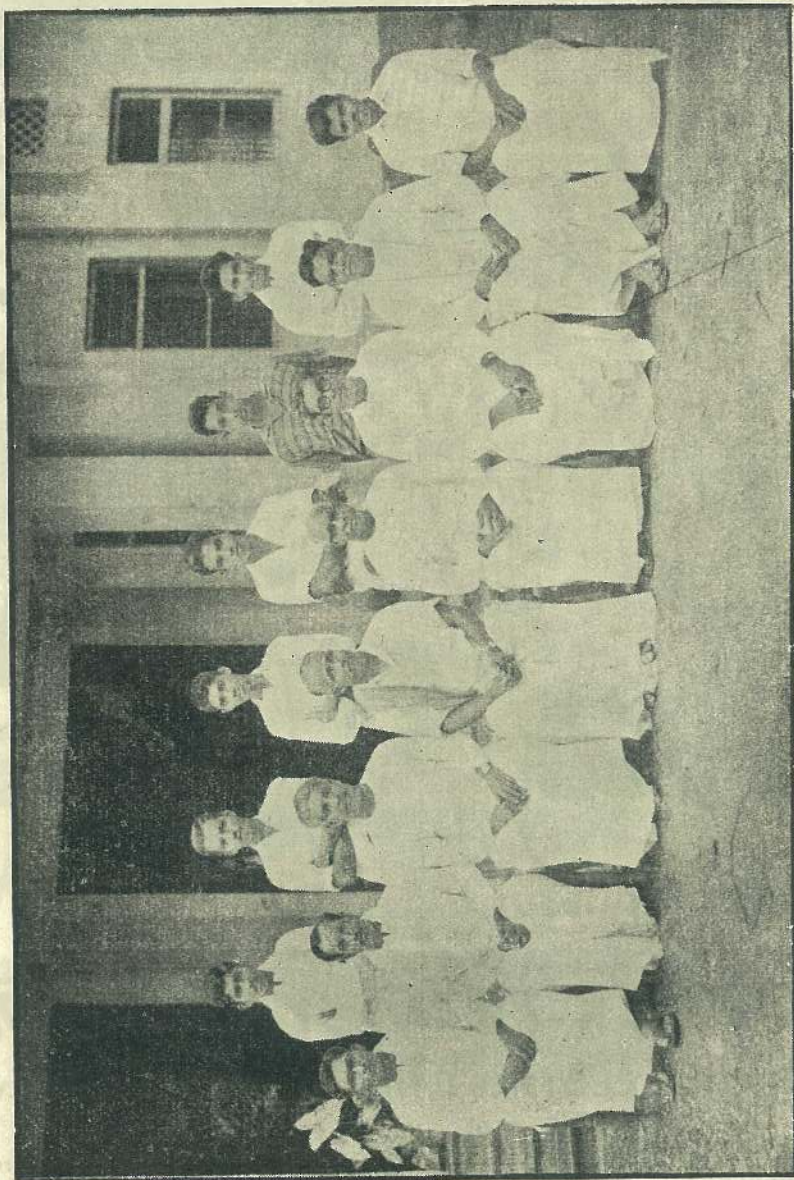
REMEMBER—NOW AND ALWAYS THE

BRINGS YOU TOP QUALITY AND VALUE

EAS-YX-302

OFFICE - BEARERS T. Y. M. H. A. 1961 - 62.

REMEMBER - NOW AND ALWAYS THE CME BRINGS YOU TOP QUALITY AND VALUE

QUESTIONS AND QUESTIONS Main Street, Perth, Scotland

Quality and price - from McCallum Road, Perth, Scotland

Printed in Perth, Scotland

Come in and see for yourself

T. U. M. H. A. Office - Bearers 1961 - 62.

President :

S. SARAVANAMUTHU, B. A.

Vice Presidents :

N. KUMARASAMY,

K. N. ELIYATHAMBY,

K. SELVARATNAM.

Hony. General Secretary :

M. MUTHULINGAM, B. A.

Hony. Asst. Secretary :

T. SRI THARAN.

Hony. Treasurer :

R. NADARAJAH.

Hony. Asst. Treasurer:

K. INDRALINGAM.

Librarian :

P. YOGASUNDARAM.

Asst. Librarian:

B. SIVAGNANASUNDARAM.

Asst. Librarian (Night)

K. VELAUTHAM.

Sports Secretary :

K. RATNASINGAM, B. SC. (Agri.)

Garden Secretary:

E. SABARATNAM.

Asst. Garden Secretary :

N. K. JAYAKUMARAN.

Editor : (English)

S. MURUGAIAH.

Sub-Editor (English)

S. KUHARAJAH

Editor (Tamil)

T. RAGUNATHAN.

Sub-Editor (Tamil)

T. ANANDAKUMARASAMY.

Committee Members (un-official)

S. SINNATHAMBY,

S. SARAVANATHAVARAJAH,

P. VJENDRAN.

Auditor :

K. S. SUBRAMANIAM.

Malayan Secretary :

T. RAJENDRA, B. A. Bar-at-law.

Asst. Malayan Secretary :

R. SATHIAMOORTHY.

Colombo Secretary :

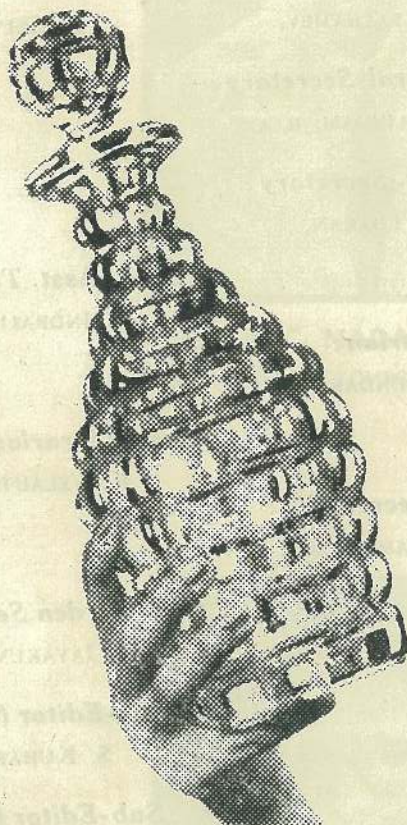
Dr. S. NADARAJAH.

Asst. Colombo Secretary

K. THILLAINATHAN.

You'll See . . .

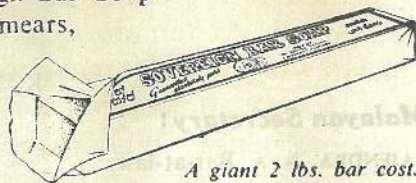

285-743

a Sparkling Difference!

See the wonderful, sparkling difference in your China, Glass, Cutlery and Kitchenware when washed with Sovereign Bar Soap. Sovereign Bar removes greases instantly, leaves no smears, streaks or stains.

SOVEREIGN BAR SOAP

A giant 2 lbs. bar costs
only Rs. 1-40

BRITISH CEYLON CORPORATION, HULTSDORF MILLS, COLOMBO.

Message from

VIDHYABUSHANA VIDHYAVACHASPATHI VIDHYABHASKARA
UPANYASAKESARI PANDITHA PANCHANANA BRAHMASRI

S. R. DORAISWAMY SASTRIGAL, M. A.

*Prof. of Sanskrit and Indian Philosophy, Buddhist University College,
Rosmead Place, Colombo.*

It gives me extreme pleasure, pride, and privilege to record my high appreciation of the work turned out by the Thirunelvely Young Men's Hindu Association, Jaffna, on the occasion of the Golden Jubilee Celebration. This is an institution which has been rendering real service to all in general and the Tamilians in particular for the past five decades.

It is an institution started in 1911 as a literary and cultural Association of zealous young men to preach, propagate, and practise Saivite culture and civilization. Weekly meetings were held on Saturdays to develop the faculty and art of speech in Tamil and English, to enrich the vocabulary and the oratorical talents of young men. Later on, it launched on the construction and maintenance of a mixed school of Hindus for the diffusion of knowledge and dissemination of religion. The same had been run till last year when the government took it under their management.

During the Nallur Kandasami Temple festival, the members take an active part in the civic and social work, and run a Thanneer Pandal giving sweet and fresh water to the pilgrims and passers. Spiritual atmosphere is sustained by conducting mass prayer on all Fridays and by reciting Thevaram and Thiruvasakam on those occasions. Popular and powerful lectures and discourses on Religion and Philosophy are arranged for the benefit of the public as a kind of adult education on Religious subjects. Harikathakalashepams and Music performances are also arranged and conducted to please the eye and the mind. Now, music classes have been started and instructions in Dancing is also given to equip the young girls with the fine arts.

The last but the most important of all is that the association is maintaining a "Crematorium" in the village, which is the most plausible and praiseworthy of its achievements. In my opinion, this is the only service that the living men could do for the dead. I trust and hope that the Association will create a small fund also to conduct the cremation free of cost and care in future. I wish the Institution many long years of healthy and happy life attending on the secular and spiritual life of our brothers of Jaffna. May god bless us all.

Mr. A. C. NADARAJAH
PRESIDENT (COLOMBO BRANCH)

Dr. S. NADARAJAH
SECRETARY (COLOMBO BRANCH)

THIRUNELVELI YOUNG MEN'S HINDU ASSOCIATION.

(COLOMBO AND OUTSTATION BRANCH.)

OFFICE — BEARERS.

PRESIDENT.

A. C. NADARAJAH, B. A.,
ADVOCATE.

HONY. SECRETARY.

DR. S. NADARAJAH.

HONY. TREASURER.

K. THILLAINATHAN.

GENERAL COMMITTEE.

T. KANAGASUNDARAM,

V. V. KARUNANITHY.

Give your Baby — White's

Multi - Vi Drops

IMPERIAL MEDICAL STORES

**103, MAIN STREET,
COLOMBO-11.**

Phone: 2064.

For well over half a century the unvarying high quality and value of Lever products has been available to the Ceylon Housewife. This quality is the result of unceasing and progressive vigilance over standards; the subjection of all products to the most rigorous tests. From raw materials to finished product, Scientist and Technician, Manager and Worker look to nothing but the best and so pass on to the housewife the benefit of their knowledge and experience.

But in the context of our own concern for National development, another aspect of the story needs to be told. Because of our preference for using National resources whether it be raw material or man power and the maximum use to which these are put, a Lever product means a CEYLON PRODUCT. It is not only quality a housewife is assured of. When she buys, she buys — CEYLON.

சங்கம் செய்த நற்பணி பல

சு. நடேசபிள்ளை, B. A., B. L., F. R. E. S.

(முன்னாள் தபால் தந்தி அமைச்சர்)

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியத் தமிழகத்துக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் உள்ள பழைய தொடர்பை நினைவூட்டுவதாக உள்ளது. அதற்கேற்ப இங்குள்ள திருநெல்வேலியில் தமிழ்க் கலாசாரத்திலும் தமிழ்க் கல்வியிலும் சைவ சமயத்திலும் பேரார்வம் படைத்த மக்கள் பலர் இருந்து வருகின்றனர். ஆறு முக நாவலர் அவர்களின் முன்னோர்களில் ஒருவராக விளங்கியவரும், சைவ சித்தாந்த சாத்திர விற்பன்னராயிருந்து பல நூல்கள் இயற்றியவருமாகிய ஞானப் பிரகாச முனிவர் பிறந்து வாழ்ந்த ஊர் இத் திருநெல்வேலியே ஆகும். பரமேசுவரக் கல்லூரிக்கும், சைவாசிரியக் கல்லூரிக்கும், வேறு சில முக்கிய வித்தியா சாலைகளுக்கும் நிலைக்களமாயிருப்பதும் இவ்வூராகும். இங்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு சைவ இளைஞர் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. அக்காலத்தில் இவ்வூர் மக்கள் சைவ சமயத்தில் கொண்டிருந்த பேரபிமானத்தை இது காட்டுகின்றது. இச் சங்கம் அரை நூற்றாண்டாகச் செய்துள்ள நற்பணிகள் பல. இதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வளர்த்தவர்கள் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். இதை மென்மேலும் பெரிய நிலையமாக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் இப்பொழுது இதை நடத்தும் நிர்வாகிகளும் அங்கத்துள்ளவர்களும் ஊக்கம் காட்டிவருகிறார்கள். இச் சங்கத்தின் ஐம்பதாவது ஆண்டு விழாவை இவர்கள் சிறப்புடன் கொண்டாட முன்வந்தது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இவர்களது முயற்சி சிறந்த பயனளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

ராமநாதன் கல்லூரி,

சுன்னாகம்.

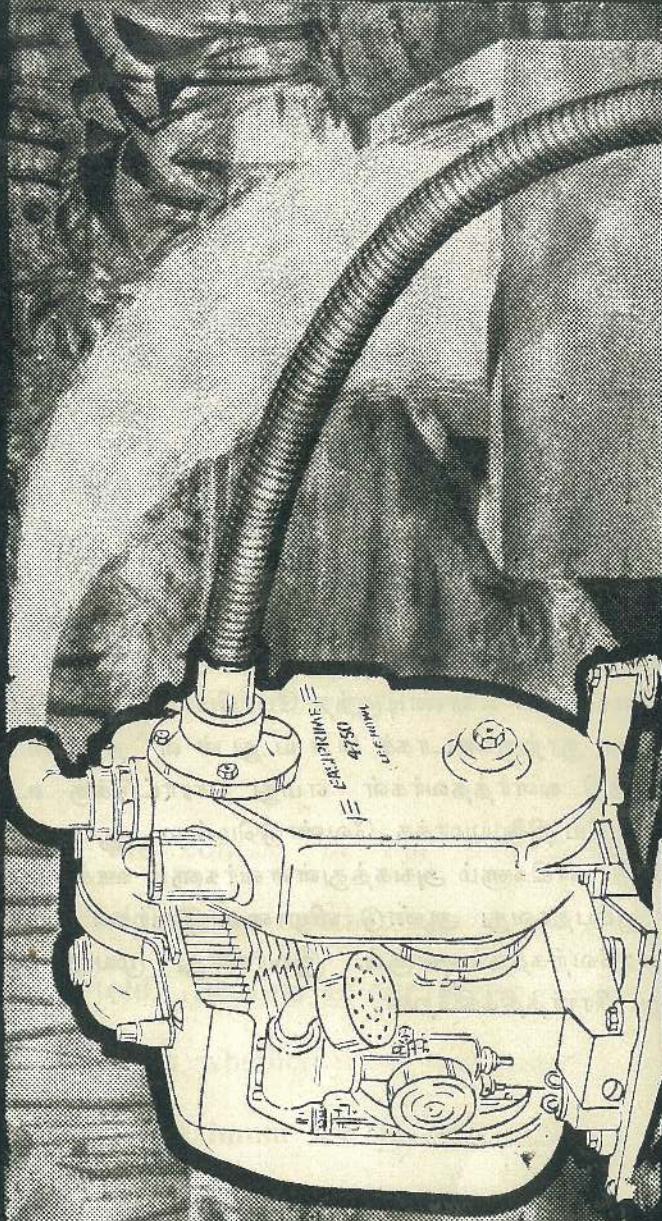
4-11-61.

LEE HOWL EASIPRIME PUMPS

PORTABLE & SELF PRIMING

JUNIOR 2" MODEL DELIVERS UP TO 5,000 G.P.H.
SENIOR 2" MODEL DELIVERS UP TO 7,000 G.P.H.

HARRISONS LISTER ENGINEERING LTD.
MORGAN ROAD, COLOMBO 2. TEL. 2710, 5606 GRAMS: "HARRILIST"

Northern Distributors
**THE NORTHERN DIVISION AGRICUL-
TURAL PRODUCERS' CO-OP. UNION**
111, MAIN STREET, JAFFNA
GP-HLE-1

Message from **Mr. M. BALASUNDARAM** *B. A. (Cantab.)*
B. Sc. (Lond.), ADVOCATE, M. P.

On the occasion of the completion of fifty years of useful service by the Young Men's Hindu Association, Thirunelveli, I offer my felicitations and best wishes for its prosperity in the future.

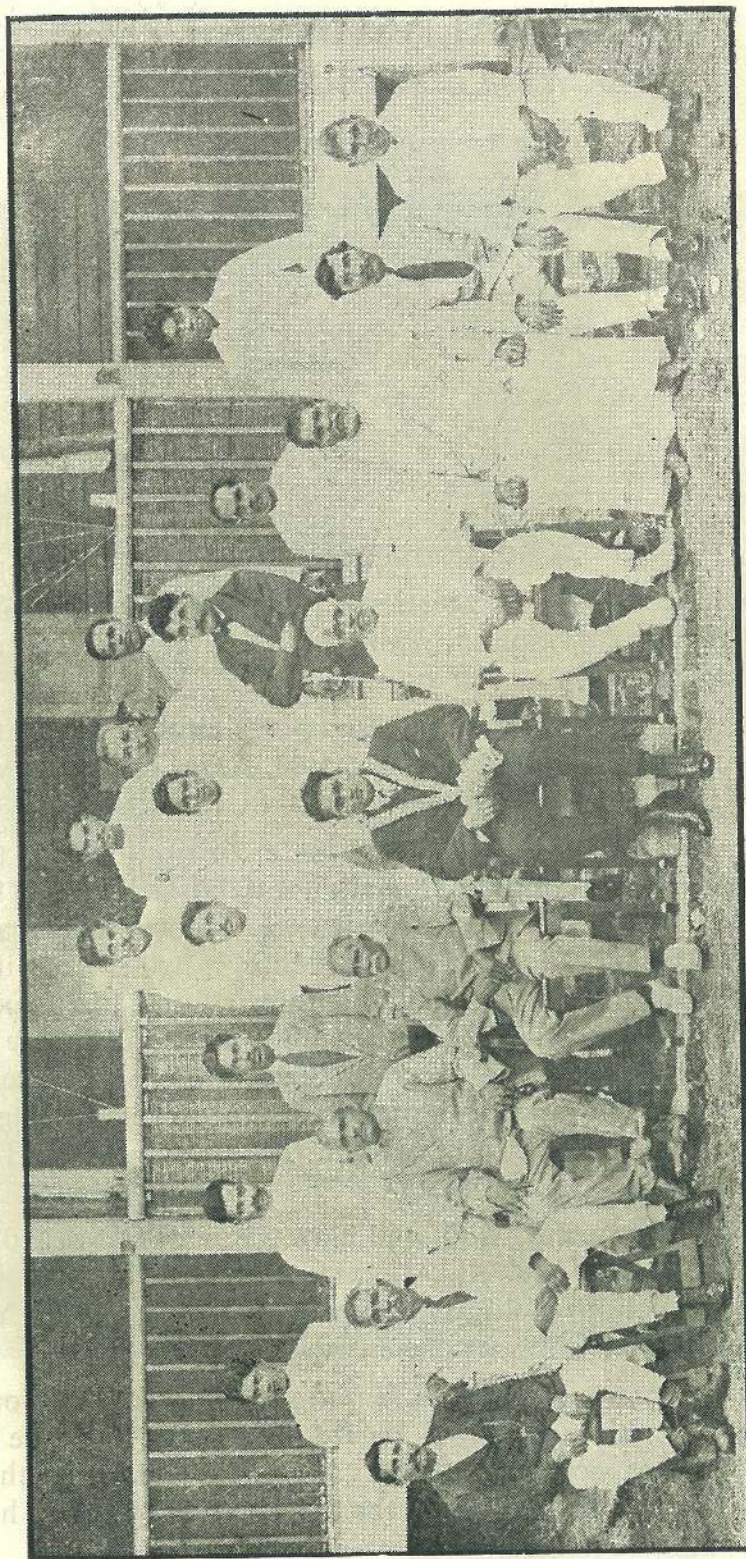
I remember the tremendous burst of religious enthusiasm that resulted in the establishment in 1917 of the Central Y. M. H. A. in Jaffna. As years passed the Central Y. M. H. A. and its branches ceased to exist.

In marked contrast to the fate of these institutions is that of the Thirunelveli Young Men's Hindu Association established in 1911, six years before the Central Y. M. H. A. came into existence. Its beginning was extremely modest. But during the fifty years of its existence it had spread its activities in various directions for the promotion of Hindu culture and education. The Y. M. H. A. has its own land and building with a large hall where there is a free reading room and library. It has become the centre of social, religious and cultural activities. Its importance and usefulness are ever increasing, and I am certain that in course of time it will become the central Y. M. H. A. in our country.

I have long been associated with, and have taken a great deal of interest in the development of the Thirunelveli Y. M. H. A. I have had the pleasure of presiding at many functions held under the auspices of the Y. M. H. A. I assure them that I am always at their disposal.

On this great occasion of the celebration of the association's Golden Jubilee, I pay my humble tribute of regard and pray for the continued prosperity of its various activities. The Y. M. H. A. had borne the torch of Hindu Culture with approbation by all for the last fifty years. I hope it will continue to do so for ever.

THIRUNELVELIANS IN MALAYA 1923.

Message from

MR. T. RAJENDRA, B. A. (CANTAB.)

BARRISTER - AT - LAW, ADVOCATE & SOLICITOR.

FEDERATION OF MALAYA.

NOTARY PUBLIC.

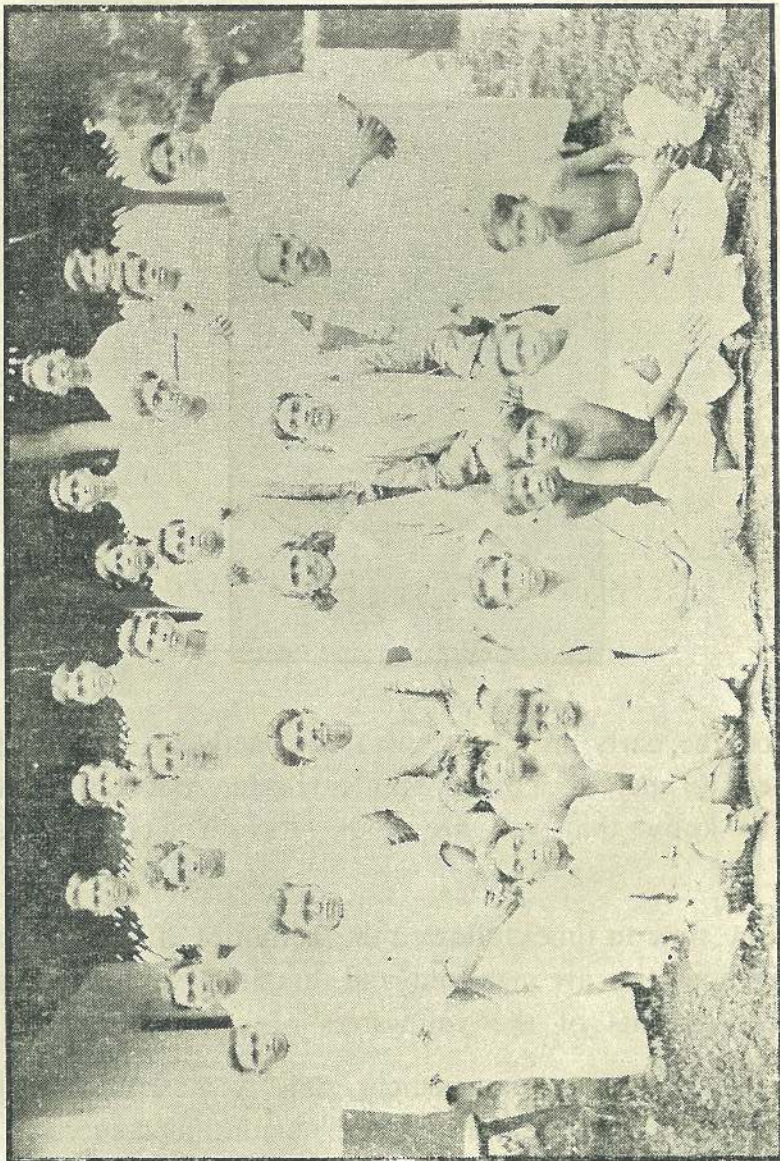
As one of the early members who was actively associated with the founders of the Thirunelveli Young Men's Hindu Association, it gives me great pleasure to know that you are soon celebrating your Golden Jubilee.

I have from time to time followed the activities of the Association and I am glad that its activities are manifold and that it serves the Social, Cultural and Physical requirements of the youngsters of our village.

I know with the present management, this Association will grow from strength to strength and I wish it and its members continued success.

I send herewith Rs. 100/- towards your Jubilee Library Fund.

FAREWEL TO MR. T. NANNITHAMBY 1921.

Thirunelveli Young Men's Hindu Association

PAST PRESIDENTS.

S. VELUPPILLAI
S. SABAPATHY
V. SUBRAMANIAM
V. S. KANDIAHPILLAI
V. PONNAMBALAM
DR. V. T. PASUPATI
V. S. S. KUMARASWAMY
S. K. SABARETNAM
M. SABARETNASINGHE

A. C. NADARAJAH
M. C. RATNASABAPATHY
K. S. SUBRAMANIAM
V. SITTAMPALAM
S. MAHADEVAN
S. THAMBYDURAI
R. RATNASABAPATHY
N. SIVASITHAMPARAM
N. VYTHILINGAM

S. SARAVANAMUTTU

PAST SECRETARIES

N. A. NADARAJAH
DR. V. T. PASUPATI
K. P. SHANMUKAM
S. K. SABARETNAM
V. CATHIRAVELU
C. VELUPPILLAI
V. KANDIAH
A. C. NADARAJAH
C. THIRUNAVUKARASAN
A. K. PONNAMBALAM
K. S. SUBRAMANIAM
N. PONNAMBALAM
S. SARAVANAMUTTU
K. P. THILLAIMPALAM

V. KARUNANITHY
K. N. ELIYATHAMBY
V. KATHIRESU
K. PONNAPPAH
N. SIVASITHAMPARAM
N. KUMARASWAMY
K. KUMARAKULASINGAM
S. SANMUGANATHAN
M. RATNASABAPATHY
T. VILVARAJAH
T. R. SARAVANAPAVAN
T. THAVARAJAH
P. C. NAVARETNAM
M. SHANMUKALINGAM

M. MUTTULINGAM

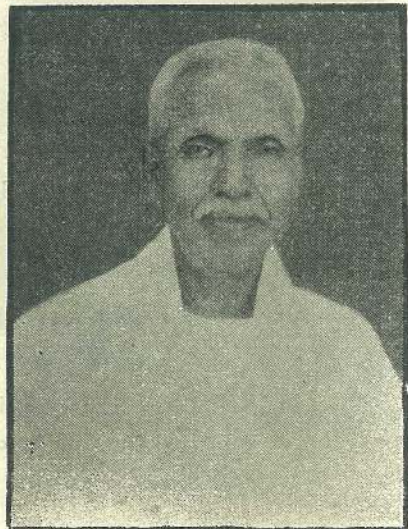

T. Y. M. H. A.

PAST PRESIDENTS & SECRETARIES

Late. Mr. S. VELUPPILLIAI

Mr. V. S. KANDIAHPILLAI

Dr. V. T. PASUPATI

Late Mr. V. SUBRAMANIAM

THIRUNELVELI YOUNG MEN'S HINDU ASSOCIATION.

HISTORY

The Y. M. H. A. at Thirunelveli was inaugurated in April 1911 and has completed fifty years of unbroken valuable service to the people of Thirunelveli, in particular, and to the Hindu community in general. This is perhaps the only Y. M. H. A. with such a long record of unbroken service. The original members of this Association were the members of a sports club in which Mr. V. Subramaniam was the Captain. Even after the Y. M. H. A. was formed Mr. Subramaniam continued to be captain for a number of years. It is worth mentioning that Mr. Subramaniam up to the time of his death in 1959 was called "Captain" by his friends both in and out of the village.

The first president of the Y. M. H. A. was Mr. D. S. Veluppillai and the first secretary was Mr. N. A. Nadarajah. The vice-presidents were Messrs R. V. Sabapathy (Vethantham), V. S. Kandiahpillai and T. Saravanamuttu. The Association commenced holding weekly meetings every Saturday in the Muttuthamby Vidyalayam hall. Most of the students attending the Jaffna Hindu College and the St. John's College from the village became members of the Association. Small children too were encouraged to recite poems and narrate stories, and the Association served as a good training ground for children and young men. Two other leading members at that time were Messrs S. Sivagnanam and S. Kanagalingam. Both of them are now doctors in Malaya. The first Secretary Mr. N. A. Nadarajah was a law student at the time he conceived the idea of forming a Young Men's Hindu Association. He had a brilliant career at the Jaffna Hindu College, where he also served as a teacher for some time, before he became a law student. Similarly Mr. V. T. Pasupathy, later Secretary, had a brilliant career at Jaffna Hindu

College and he was a student when the Y. M. H. A. was inaugurated. This was the time when Swami Vivekananda's ideas of service and religious revival strongly influenced people in Ceylon, particularly the youth.

The Association as mentioned earlier met every Saturday and agenda consisted of lectures, ebates, story-telling, recitations etc. Some of us who had our early training in these meetings are extremely indebted to the Association for giving us the training that enabled us to acquit ourselves with distinction when we got out of Jaffna. The training the members had on the playground at Panika Valavu enabled many of them to distinguish themselves in their various college teams and elsewhere. Mr. V. Ponnambalam and Mr. V. Subramaniam, with their innate capacity for leadership, led the soccer and cricket teams of the Association to victory against many leading clubs in Jaffna. The Association took a great interest in the propagation of the Hindu religion by getting eminent lecturers to speak on various aspects of the Hindu religion and religious personages. Besides these lectures, "Kathapirasangams" on the lives of Hindu saints were held. The people of the village generously contributed for these purposes. Frequently "Samaya Theedchai" ceremonies were held under the auspices of the Y. M. H. A. The work begun on a small scale by some enthusiastic young men, won the willing support of the entire village.

Gradually the Y. M. H. A. became known to a very wide circle in Jaffna and outside. The annual general meetings were held on a grand scale and eminent men were invited to partake at these meetings. On such occasions scenes from Shakespeare's plays and other

Mr. V. PONNAMPALAM

Late Mr. V. S. S. KUMARASWAMY

Mr. K. P. SHANMUKAM

Late Mr. S. K. SABARATNAM

plays were staged with great success. Leading Tamils were invited to speak at public meetings held to discuss subjects of great public importance. One temperance meeting in the village had Sir P. Ramanathan as the chief speaker. On that occasion the Y. M. H. A. succeeded in having the toddy tavern removed. Even before the removal of this tavern habitual drunkards who were mostly from adjoining villages kept themselves sober till they stepped outside the borders of Thirunelveli, as they knew that disorderly people received summary treatment at the hands of strongmen like Mr. V. Ponnampalam, with the full approval of the whole village. As a result of this, disorderly conduct in public or thugery was extremely rare in North Tirunelveli where the Y. M. H. A. was situated.

In the year 1916 the Y. M. H. A. was very keen to get the Hindu School registered for grant-in-aid by the Government. Mr. N. A. Nadarajah who was in Colombo at that time moved in this matter with the Education Department. He was told that a school to get grant must be at least a quarter of a mile away from another aided school. Therefore the Y. M. H. A. built the present Thirunelveli Hindu Mixed School on a land donated by Mr. A. K. Ponniah for that purpose. Messrs N. A. Nadarajah and V. Ponnampalam were the recipients of this donation for the school. With the help of all the people of Thirunelveli who contributed timber and money for this purpose the Hindu School was built. Thereafter there was no difficulty in getting Government grant for the new school. The new school also became the venue of the weekly meetings of the Y. M. H. A.

The older set of members one by one went out and a new set of members took over the duties. Mr. N. A. Nadarajah, after his final examination as a proctor, died about the year 1917. Mr. V. T. Pasupathy went for his medical course in India. Messrs Sivagnanam,

Kanagalingam, Subramaniam, Saravanamuthu and a few others went to Malaya. Mr. V. Ponnampalam also went to Malaya but returned soon and was the leader of the new generation of young men in Thirunelveli. Among these were K. P. Shanmugam, S. Sabaratnam, V. Kandiah, C. Ratnasabapathy, S. Sundaram, V. Cathiravelu, A. K. Ponnampalam, C. T. Arasu, M. Subramaniam, T. Mathiyaparanam, and V. Kanagasabai. Mr. T. Rajendram too, who had come from Malaya and was staying in the village at this time, took an active part in the affairs of the Association, especially in producing Shakespeare's plays.

At this time, the Central Y. M. H. A. was formed by prominent men like M. S. Eliathamby, V. S. Kumarasamy, N. Subbiah and a number of other enthusiastic Hindu young men who were determined to do what they could to revive the Hindu religion and culture.

The Thirunelveli Y. M. H. A. declined a request to become a branch of the Central Y. M. H. A. but it co-operated with the Central Y. M. H. A., which, however became dormant in the twenties. Mr. V. S. Kumarasamy became a member of the Thirunelveli Y. M. H. A. and functioned as its secretary for some time.

By this time the members of the Y. M. H. A. were keen on having a home for themselves. In 1918 a piece of land was donated by Mr. S. Ponnampalam, an uncle of Mr. S. Thangaraja who was then an active member of the Y. M. H. A. for the purpose of putting up a permanent home for the Association. A sufficient number of bricks were made by the members with their own hands, and when an adequate supply was ready, they, with their own hands, built the original building, which had one room and a hall, with half walls on three sides and a thatched roof. The wood work only was done with hired labour. It was a nice little home of which we were all proud. Many interesting debates and lectures were held in

Late Mr. V. KATHIRAVELU

Mr. S. SUNDARAM

Mr. V. KANDIAH

Late Mr. A. K. PONNAMPALAM

this building, and the esprit-de-corp among the members was very high at that time. A majority decision was always acted upon without any objection or obstruction. The leading members at this time were Messrs A.K. Ponnampalam, S. Saravanamuthu, A. C. Nadaraja, T. Kanagasundaram, K. Sivasambu, N. K. Nallathamby, S. Thangarajah, K. S. Subramaniam and S. Vairavanathan.

Sports and athletics too at Panika Valavu received due attention. The play ground had become the venue for inter-club matches. Great players from all over Jaffna came there to show their prowess. Teams from far away Ilavalai and Point Pedro came all the way to Panika Valavu. Games were played in the correct spirit. The Y. M. H. A. had a complete up-to-date set of materials well maintained. Besides soccer and cricket, games like volley ball, rounders and "thadchi" were also played. The young men of that period got a very fine training which has left a marked influence in their lives. Some of these are Messrs S. Thambidurai, the present District Judge, Batticaloa, A.C. Nadaraja, advocate, Colombo, Dr. S. Nadaraja of the A. T. I., Colombo, and Mr. R. Ratnasabapathy Engineer, Colombo, Messrs K. Thiyagaraja, K. P. Thillaiampalam, P. Selvarajah, S. Markandu, N. Ponnambalam, T. Thambipillai and K. Kasippillai.

The finances of the Association improved during the period when Mr. K. N. Ilayathamby was the treasurer and the Association commenced a new stone-built building with Mr. C. Ratnasabapathy as the building engineer. This was done in stages, and the credit for the successful completion of this building is due to Mr. N. Kumarasamy, the general secretary of the Association for a number of years. He had devoted much of his time and energy and even money for the welfare of the Association.

The Y. M. H. A. has a fine library. Books were supplied to the library by its members. Special mention may be made of the gift of

books by Messrs S. Sundarampillai of Mudamavadi, S. Sabaratnam of Malaya, S. Saravanamuthu, T. Duraisingam and P. C. Navaratnam. In addition to the books, Mr. T. Duraisingam also presented a fine almyrah in which these books were kept. During the course of years many books were lost, yet the Association has now a full library. Recently a further addition to this has been made by the American Embassy.

Very soon after the construction of the original home of the Y. M. H. A. in 1918, the members started the "Thannir Pandal" for the benefit of those going in the hot sun to the Nallur Kandasamy Kovil during the festival days. Contributions in cash and kind were sent in for this purpose by members as well as non-members. Volunteers too were not wanting for service during these times. This work has been going on uninterruptedly for the last forty years, and is likely to go on in the future.

During the late twenties and early thirties some of the leading members were Messrs T. Duraisingam, V. V. Karunanithi, V. Sittampalam, V. Satchithanandam, K. Ponnappah, N. Kumarasamy, N. Jeyasingam, N. Sivasi-thamparam, R. Nadarajah, K. S. Nadarajah and K. S. Chelliah. During this period the library and reading room were well maintained and the sports activities were well looked after. Some of the prominent members during the forties were N. Vaithialingam, S. Sanmuganathan, T. Thavaraj, Kathiramalainathan, Vilvarajah, Saravanapavan and Selvaratnam. Early in the fifties Mr. N. Vaithialingam died which was a great blow to the Association. During this period some of the older members like S. Saravanamuthu, N. Kumarasamy and P. C. Navaratnam stepped in and kept up the activities with the help of members like Saravanapavan, Selvaratnam and Sanmugalingam.

Mr. K. S. SUBRAMANIAM

Late Mr. N. PONNAMPALAM

Mr. S. SARAVANAMUTHU

Mr. S. THAMBYTHURAI

In 1953 a music school known as "Kalalayam" was started. It was opened by Mr. A. Kanagasabai who was at one time a famous "Kathapirasangiar," a great musician and dramatist. Regular classes were conducted in Karanatic music (vocal and instrumental) and in Baratha Natya. The services of a well known teacher Mr. A. Suppiah, were obtained. At present the Kalalayam appears to be in the doldrums.

For fifty years the Y. M. H. A. at Thirunelveli had continued to function not only without a break but also with great credit. Its

premises have been used both by Government Departments and others interested in social, cultural and economic development in the country. The members of the Y. M. H. A. both old and new are proud of the Association's achievements and they hope and pray that the Y. M. H. A. may grow from strength to strength and continue to do the good work it had done in the past. "Service" has been the motto of its members all along and there is no activity nobler than this.

S. Saravanamuthu B. A.
President.

REMINISCENCES - (T. Y. M. H. A.)

By Dr. V. T. Pasupati M. B., B. S. (Madras) Retired Provincial Surgeon, Jaffna.

More than half a century ago the late Mr. N. A. Nadarajah, while he was attending the Jaffna Hindu College as a student, wished to start a Literary Association for the student population of Thirunelveli. It was, I believe, with the encouragement that Mr. G. Shiva Rau, the then Principal of the College gave, and with the help of the Senior Students of Thirunelveli, attending the different colleges of Jaffna, St. John's, St. Patrick's, Jaffna Central and the Jaffna Hindu, Mr. Nadarajah started the young Men's Hindu Association, Thirunelveli. The late Mr. D. S. Velupillai (popularly known as Sakkadathar) was, I believe, the first President of the Association and Mr. Nadarajah the first Secretary. The other Senior members of the original Association were the late Mr. Sabapathy (Vethantham) Mr. V. Ponnambalam (popularly known as Ponnannai), Mr. V. S. Kandiah, Mr. M. S. Nalliah, Mr. S. Kanagalingam, the late Mr. S. Sinnathurai, the late Mr. V. Subramaniam, (Captain), the writer and a few others.

Mr. Nadarajah was the live wire of this Association until he left for Colombo to join the Law College. He was the first to pass out as a Proctor from Thirunelveli. As he started to practise as a Proctor his end came and Thirunelveli lost in him one who would have done much to improve the village.

Mr. Sabapathy, who I believe, was the first Vice-President, passed out as the first Advocate from Thirunelveli. Later he gave up the practice as an Advocate and passed out as a Proctor and practised successfully for a long time at Kurunegala.

After an year or two from the inception of this Association the writer had the honour and the privilege to be elected as the Secretary and he continued to be as such for some time.

The meetings of the Association were held in the evening of every Saturday. The last Saturday of the month was reserved for proceedings in Tamil.

Late Mr. V. SITTAMBALAM

Mr. V. KARUNANITHY

Late Mr. S. MAHADEVAN

Mr. R. RATNASABAPATHY

The programme consisted of speeches and comments on a particular subject, debates, and recitations by the younger members. These were done to train the members in the art of public speaking, proper enunciation and to acquire knowledge. From the beginning itself the meetings were popular and fairly well-attended.

Soon it was thought that the Association should develop the physical side also of the members. A Foot-ball Team and a Cricket Team were formed. The practice was held regularly in the open space called Panikka Valavu. Keen and friendly matches were played with other teams of the clubs in the neighbouring villages.

With the progress of time the members established a Reading Room and a Library, which has been one of the best among the private ones.

A few years later the Association, started to observe the 'Gurupuja' days of the important Hindu Saints and Leaders.

Some years after the establishment of this Association there was a Central Y. M. H. A. established in Jaffna by the late Mr. M. S. Elyathamby, a d v o c a t e and a few other gentlemen.

They also established branch Associations in the different parts of the Jaffna District. This Association refused to become one of the branches of the Central establishment, but co-operated with it in its activities. This Central Y. M. H. A. and most of its branches functioned for some years and then ceased to exist. But this Institution can be legitimately very

proud to state that it is still functioning well, is doing very good work in Thirunelveli and is growing stronger and stronger.

Within a few years after the establishment of this Association the senior members of it with the help of some others formed an Association to establish and manage a Hindu School in Thirunelveli. At the beginning as there was a Christian Mission School, recognised by and receiving a grant from the Education Department, it was found extremely difficult to run the school without Government grant. After some years the school was registered and it started to receive a grant from the Government. This school has been growing bigger and doing very good work. It has now become a Director managed one. The Christian School ceased to exist a few years after the Hindu School was recognised by the Government, as there are not many Christian families in Thirunelveli.

The Association was also interested in the common cremation ground of Thirunelveli and has been improving it by supplying the amenities required.

Many generations of students and young men of Thirunelveli have been deriving lot of benefit from this Institution and they are all grateful to it.

May the Almighty God continue to bless this Association to do more and better work in the future.

Jaffna,

13th Oct. 1961.

MR. N. SIVASITHAMPARAM

MR. K. P. THILLAIAMPALAM

MR. N. VYTHILINGAM

MR. K. N. ELIYATHAMBY

A PEEP INTO THE PAST

—o—

It is with real pleasure that I am able to look back on my early association with the Thirunelveli Y. M. H. A. As a little boy, I used to recite poems and narrate stories at the weekly meetings. On such occasions whenever the President told me I had done well, I used to be very pleased about it. It served as an inducement for me to do so more often and to do it better. There are many others who, like me, have had this experience. The Y. M. H. A. had served as a school or a training ground to prepare many of us to face life with confidence and comparative ease. It is confidence or lack of it that mostly makes for success or failure in an undertaking, and the Y. M. H. A. successfully instilled into many of us this confidence. It is my early training at the Y. M. H. A. that helped me when I was called upon to function as the vice-president at the University Tamil Society and as the General Secretary and later as President of the Union Hostel Society. It is this advantage that we old members expect the present members too to derive from the Association. It is only when there is sufficient activity at the Y. M. H. A., that these results can be obtained.

One notable feature of the Y. M. H. A. in our days was the perfect discipline among the members and perfect obedience and respect to the seniors among the members. It was due to the excellent training we had from our seniors. We learn that the same discipline is not evident now. The present members will not misunderstand me if I desire to emphasise the aspect of discipline in the life of the members as a most desirable feature. There is much truth in the saying "Learn to obey if you want to lead." Many of us old members have been leaders in our various walks of life, and there

is no doubt that our early training at the Y. M. H. A. was responsible for this. Whether at the weekly meetings or in the playground or even on the streets this was evident. Even when a senior member punished a Junior member for some fault, the parents of the member punished, rarely raised any question about it. Absence of discipline rarely went unpunished. I remember a captain of our football team on one occasion, finding that the Association's store room was not open, climbed over the wall and removed the football to the playground. He had to face a powerful attack from the members at the subsequent meeting, and I believe he had to apologise for what he had done.

Another matter I can never forget is the building of the first home for the Y. M. H. A. Having got the donation of a piece of land for our use, we found that we had not sufficient funds to get a building put up. We decided to do it ourselves. Every evening after school and before games for some time, we joined in making bricks, and when we had collected a sufficient number of bricks, we brought them to our land in a hand cart and built a room and a hall ourselves. The timber work, of course, had to be done by carpenters. The house we built was small but sufficient for our purpose.

During those days whenever people wanted assistance in any form, they usually turned to the Y. M. H. A. If a wellsweep had fallen or a new wellsweep had to be put up, a message was sent to the Y. M. H. A. and a group of members went up and did the work. The only remuneration we expected on such occasions was 'Vaddai' and coffee. Similarly if

Mr. S. SHANMUGANATHAN

Mr. T. THAVARAJAH

Mr. P. C. NAVARATNAM

Mr. N. CUMARASWAMY

Mr. S. SHANMUGANATHAN

Mr. T. THAVARAJAH

Mr. P. C. NAVARATNAM

Mr. N. CUMARASWAMY

there was a wedding, all the decorations and even the preparation of dashing crackers etc., were all left to the members of the Y. M. H. A. On one occasion, when there was tension in the village due to organised housebreaking and robbery with violence, we divided ourselves into groups and one group went round the village each night keeping watch. At about 11 or 12 p. m. we would get to a house, to which previous warning was given, for coffee and 'vaddai'. We continued this watching till the scare subsided. In short the welfare of the village in every respect was our responsibility, and life went on smoothly to all concerned. I wish that this is done in every village. The whole village in that event will feel and live like one family.

We used to have frequent "Kathapirasangams" in those days. Many of these were conducted by Mr. A. Kanagasabai of our village who was very good at it, and the villagers, particularly the women, loved to listen to him. He used to tell us in the course of his 'Kathapirasangams' small stories to illustrate his points which were very interesting and instructive. This reminds me of the words of Julian Huxley, who in one of his letters to Bramwell Booth wrote that a man who cannot be made to listen to an argument can be made

to listen to a story, and that was the purport of the Arabian Nights Tales.

Our annual general meetings too used to be looked forward to by the villagers because of the songs, the dialogues, 'Koladdams' and acting of scenes mostly from Shakespeare. On one occasion, we had some scenes from Hamlet and I took the part of Hamlet's mother. After drinking some poison by mistake I had to fall down. When I fell I found the people laughing. The reason was, my wig had rolled off showing my cropped head. I can recount many incidents and past experiences I had at the Y. M. H. A. but space does not permit it.

The Y. M. H. A. can continue to play a very vital role in the lives of the people of our village, if the present generation of members also are active and follow in the footsteps of those who had preceded them. There are a number of matters in which the Y. M. H. A. can help and, without presuming to advise anybody, I wish to express my desire, which I believe is the desire of many other members too, that the Y. M. H. A. should look after the interests of not only its members, but also of others in the village, and thereby to continue to make Thirunelveli a pleasant place to live in. I wish the Y. M. H. A. a long and useful existence.

A. C. NADARAJAH.
Advocate.

COLOMBO.

T. Y. M. H. A. HALL

YOUNG MEN'S HINDU ASSOCIATION

THIRUNELVELI.

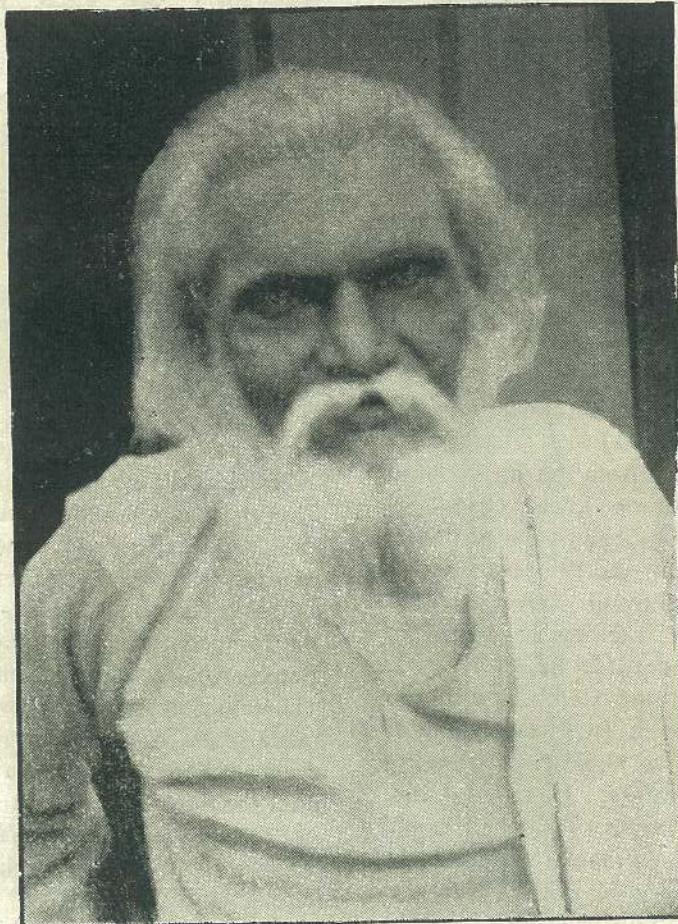
I first heard of this Association at Thirunelveli in 1911 from my alter ego, the late Dr. Sabapathy Subramaniam, who was my class-mate (at the Jaffna Hindu College). He was to me what Lycidas was to Milton or Hallam to Tennyson. Our minds seemed to march together and we were called the inseparables. We were inseparable like the twin notes of the Kokila or Kuyil or Cuckoo inseparably paired. "We were nursed upon the self-same spring, Fed the same flocks by mountain, shade and rill".

Subramaniam and I came closest together in 1912 & 1913. In 1912 he and I were selected after a stiff test and promoted from the 6th standard to the Cambridge Junior Local Class. Sri Arumukha Ramalingam Shanmukha Ratnam's brilliant performance in the 1911 examination made our Acharya Gulvadi Shiva Rau to resort to this device, whereby he hoped to maintain the high standard set by Sri A. R. S. Ratnam, who passed the Cambridge Junior Local Examination with first class honours and distinctions in five subjects-viz. English Language and Literature, History, Latin, Chemistry and Mathematics. Though I could not equal Sri A. R. S. Ratnam I succeeded in getting distinction in English in the Cambridge Junior and honours and distinctions in English and History in the Cambridge Senior Local Examinations.

Both of us lived with Sri Shiva Rau from April 1912 to April 1913 (when Sri Shiva Rau severed his connection with Jaffna Hindu College and became the Principal of Manipal Hindu College). From 1912-1914 I came to know, through my alter ego, Sri V. T. Pasupathi (later Doctor Pasupathi). Sri Vallipuram Subramaniam (later known as

"Captain"). Sri V. S. Kandiah, Sri S. Ekamparam (Surveyor), Sri Vallipuram Ponnambalam (Ponnannai), Sri N. A. Nadaraja and Sri R. V. Sabapathy (Vedantam) inter alia when Subramaniam took me to his house for the Tamil New Year in 1912. All the above-mentioned were the active workers of that illustrious Institution, the T. Y. M. H. A. Sri Ponnambalam (Ponnannai) "soared above all others in sublime solitary grandeur." He "did selfless service", and was the natural leader of the Village and of the educated elite, then resident in that village. When he was employed in Malaya for a short time, he used to write letters to his co-adjutor Captain Vallipuram Subramaniam, which my alter ego borrowed from the Captain and showed me. Ponnannai's epistles opened for me a new horizon. Those were the days of the Bengal Anti-Partition agitation and its aftermath - (the after-swell of the Tempest). "Surrender Not", the uncrowned Emperor, had almost become "Sir Surrender". The dumb revolutionaries with their bombs had made Babu Surendra Nath or Suren Babu dumb. "Ferocious" Mehta too had lost caste after the Surat Split. Sweet reasonableness did not attract the youth of Vanga, Maharashtra, Andhra and "Then Nadu" தென் நாடு. "Lokamanya Balavanta Rao Gangadhara Tilakar", "Lala Lajpathi Raiyar", "Vipina Chandra Palar", Araveenda Ghoshar", "Brahmava Panditha Upadhyayar", "Then Nadu" Tilakar, V. O. Chidhampampillai, Subramanya Sivam and Brahman Neelakandam had their thrones in the hearts of the young, though thrown into jails by the British. Araveenda Ghoshar's Uttarpara speech, Balavanta Rao Gangadhara Tilakar's masterly self-defence, Chitta Ranjan Das's impassioned defence of Araveenda Ghoshar, Barindra

LATE MR. S. PONNAMBALAM
DONOR OF LAND FOR T. Y. M. H. A. HALL

காலஞ்சென்ற திரு. சு. பொன்னம்பலம்
இந்து வாலிபர் சங்க மண்டபம் நிறுவ நிலம் உதவியவர்

Kumar Ghosh (Araveenda Ghoshar's younger brother) and Bhupendranath Datta (Swami Vivekananda's younger brother) echoed in the hearts of the intrepid sons of India and kindled the fire of nation-worship, of pure patriotism (not of that variety which is the last refuge or resort of scoundrels) in the hearts of those in their teens. Then Subramaniam and I were only eleven but the rising tide or roaring flood of Nationalism liberated by "Bepin Chandra Pal" on the Madras Beach (the Bande Mataram speeches) echoed and reechoed in our heads, ears and hearts. So did Maha Kavi Subrahmanya Bharati's soul-inspiring songs-his நாட்டுப் பாடல்கள். Maha Kavi Ravindra Nath Thakur's songs (translated into English) and Dwijendra Lal Roy's soul-stirring songs (translated into English) also contributed to the awakening especially his "Devi Amar, Sadhana Amar, Swarga Amar, Amardesh".

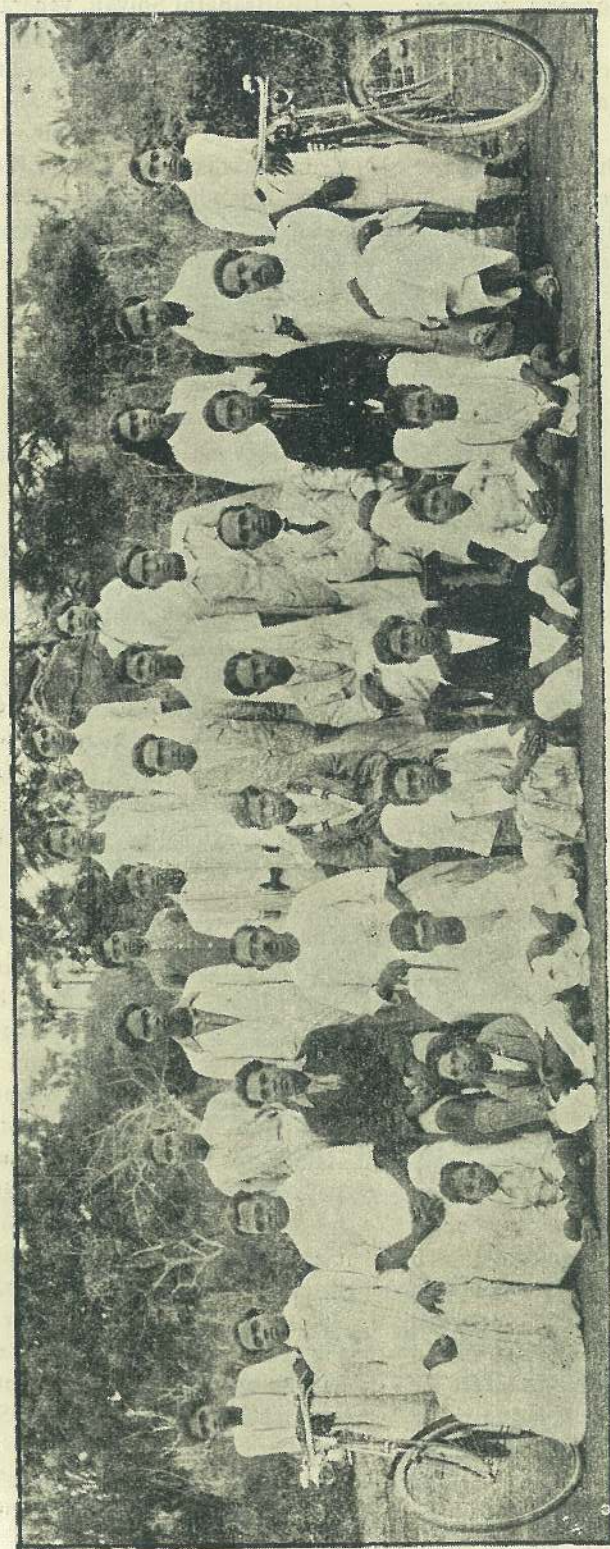
We 'heard' in Ponnannai's letters not only those mentioned above but the harmonies of Bankin Chandra Chatterjee's in "Ananda Madam", "Bande Mataram," the "Marseillaise" "rendered later into flaming, burning Tamil" by fiery C. Subrahmanya Bharati, the Maha-Kavi of Madras.

We also heard of and knew then the morning song of India, of India's charioteer, Parthasarathi, of the charioteer of India's destiny and of the Dispenser of India's destiny by Ravindra Nath, the famous "Jana Gana mana yadi Nayake Jayahe Bharata Bhagya-Vidhata"-Thou art the ruler over people's minds (Ruler of India's Destiny) (Charioteer of India's destiny) (Dispenser of India's destiny).

But for Ponnannai's letters (I verily believe) my nascent nationalism might not have seen the light of day. Ponnannai's letters to Captain Subramaniam, which my alter ego got regularly from the Captain and lent me, sowed the seed of genuine love for Bharata Devi or Mata, adoration for Maha Kali, Jagadhatri or Bhavani the ishta devathai (the tutelary deity)

of Chattrapathi Shivaji, veneration for Ramdas, Tukaram, Ramakrishna, Vivekananda, Dayananda Sarasvati, Devendranath Thakur, Keshav-Chandra Sen, Sivanath Sastri, Sister Nivedita and our own, our very own Ananda K. Coomaraswamy, Swami Ram Tirtha, Swami Shraddhananda, Swami Satyadev, Sadhu T. L. Vaswani, Nripendra Chandra Bannerjee, Acharya Praphala Chandra Roy, Acharya Jagadeesh Chandra Bose, Ramananda Chatterjee, Hara Dayal, Shyamji Krishna Varma, Chempaka Raman Pillai, V. V. S. Aiyar, Savarkar Brothers, Chapekar Brothers, Brajendra Nath Seal, Babu Bhagavan Das, and other patriots, prophets, philosophers and Savants who filled the firmament of Bharata Mata and made her effulgent and resplendent, harmonious and really catholic or universal. Ponnannai by his letters to Captain Subramaniam which my alter-ego gave me, opened my eyes. I sought illumination from Sri C. Mayilvahanam of Alaveddi, our teacher and guide, from Acharya Gulvadi Shiva Rau and Acharya Benegal Sanjeeva Rao-Canarese or Karnataka cousins - who raised the Jaffna Hindu College to dizzy heights of eminence from 1908-1914. It was during this period (1912-1918) that I "came into close contact" with Ponnannai, Captain Subramaniam, V. T. Pasupathi, V. S. Kandiah, N. A. Nadaraja, R. V. Sabapathy (Vedantam), an intellectual prodigy of gigantic proportions, equally at home in Greek Sanskrit and Latin, English and Tamil, Mathematics and Music and S. Subramaniam (Apothecary). Sri S. Sabaratnam was my class-mate from the capitation class to the Cambridge Senior Local Class. He was called L. L. D. (because of the length of legs and his height) and சட்டம்சுற்றி. In 1913 he was the Captain of the Jaffna Hindu College Junior Football Club. Sri Vallipuram Subramaniam was the Captain of the Senior F. C. Thus both the cousins Sri Subramaniam and Sri Sabaratnam were the captains of the College 1st and 2nd elevens in 1913. Sri Subramaniam was known as "Captain" all over Jaffna and

FAREWELL TO MR. N. PONNAMBALAM
IN 1926 WHEN HE LEFT FOR ENGLAND
FOR HIGHER STUDIES

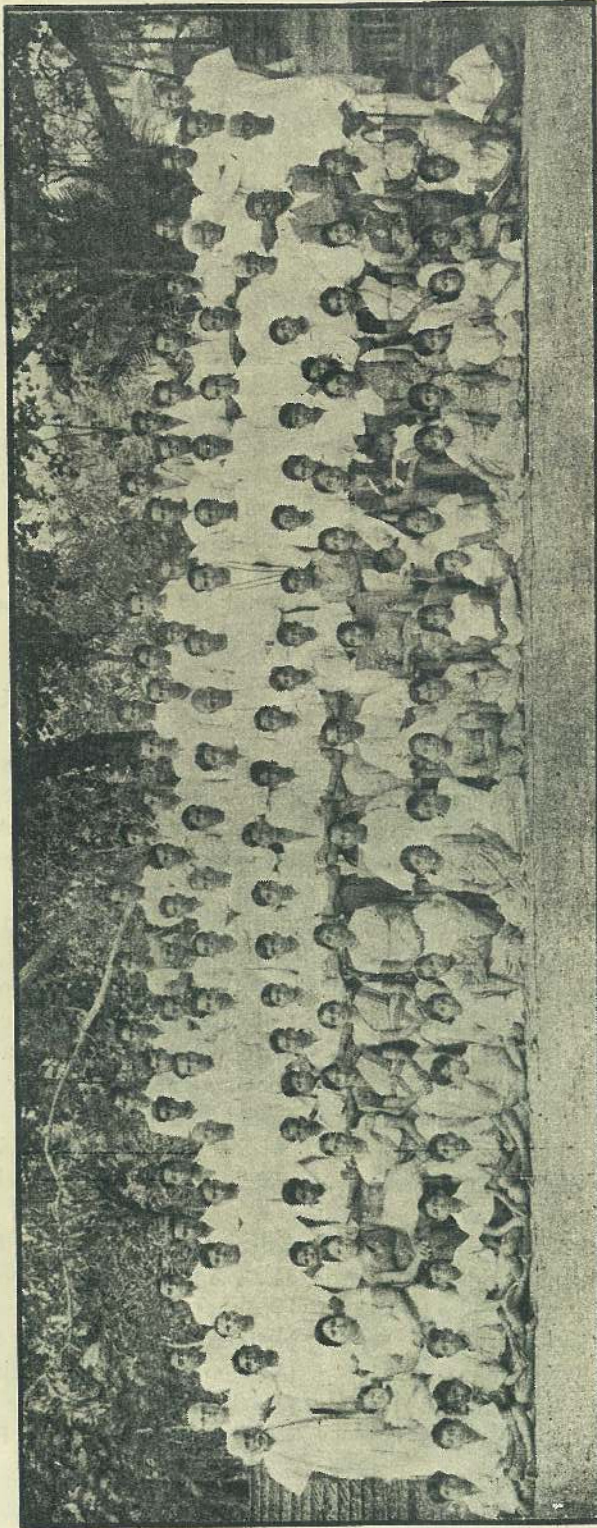

later in Malaya when he was employed there for a short time. Captain Subramaniam was succeeded, when he retired in December 1915 (after captaining for 3 years), by Sri K. P. Shanmukham of Thirunelveli, who bestrode the football world in Jaffna like a Colossus in 1916, 1917 and 1918 (till June). Rev. Bullough, Principal of the Jaffna Central College, used to call him the "steam roller" for none could check him. His corner kicks can and will never be excelled. They were 'sui generis' unique. Not even Sri Murugesu of Hartley College, another brilliant soccer player and captain, could equal Captain Shanmukham's dexterity and skill. Captain Shanmukham's free kicks penetrated the goal even at a distance of 90 yards (so powerful were his shots). He dazzled all by his brilliance especially as Centre half-back but he acquitted himself with supreme distinction wherever he played. I was his second in command in 1916 and succeeded him as captain in 1917, but I was only the nominal captain, he was the actual or real leader and I had him always by my side even when tossing the silver coin for cup matches in 1917 and 1918. He was a "pillar steadfast in the storm" - "the stately column" - "the beacon fire", "the grand sentinel". He out-manouvred brilliant players like Captains V. S. Duraisingam, M. Chelliah and even 'stars' like Malaya Ilayappa. When Sri Shanmukham was employed for a short time at Messrs Aitken Spence & Co. Ltd. Fort, Colombo, he gave a superb exhibition of Jaffna soccer in 1918 which thrilled the vast crowds at Barrack square. Though Sri K. P. Shanmukham shone splendidly in soccer and did well in Cricket and Tennis, he was not deficient in other arts. He was a fluent speaker both in English and Tamil and participated in all debates and discussions. He was the Assistant Secretary of the Jaffna Hindu College Literary Association in 1916 when I was the Secretary. When our best orator in 1916 Sri S. C. Thillainathan of Thalaiyali spoke on Poet John Milton, the only two who spoke after him were Sri K. P. Shanmukham and myself.

Sri Shanmukham is still with us. May he live long and become a standing example of '*Mens Sana in Corpore Sano*'. Though he did not shine as a scholar he was a good student. Had he devoted as much time for his studies as he did for sports and speech-making, he could have become one of the best all-round sons of Jaffna Hindu College. Sri W. D. N. Selvadurai, now a flourishing Proctor, then our sports and 'classics' master will testify to Sri K. P. Shanmukham's ability to "chase the rolling circle's speed and urge the flying ball" as well as to write and speak precisely and concisely. None who 'saw' it can forget Sri K. P. Shanmukham's 'elephantine' strength, how he stopped and caught on his chest a projectile from the bat of Sri S. Saravanamuttu, the Thomian Skipper, in the Central College grounds in April 1918 after 'Sara' had just scored 100 runs and seemed well on his way to score a double century.

In 1917 one Sri Kathiravelu, an active member of the T. Y. M. H. A. transferred his allegiance from St. John's College and joined the Jaffna Hindu College. He was a good debator and speaker. At this time Sri N. Subbaiya Raja, a brother-in-law of Sri, later Sir P. Ramanathan, was our star orator and debator. I was his second in command. Sri N. S. Raja by his cut, thrust, parry and peroration and I by my sledge-hammer strokes or blows and vitriolic, virulent vituperation worsted the redoubtable Sri Kathiravelu, but he was a foeman worthy of "our steel" I have yet, to hear a better, more suave superb orator than Sri N. S. Raja or Sri S. C. Thillainathan of Thalaiyali among school-boys. I remember very well the inter Y. M. H. A. debates in 1917, when speakers from the Jaffna Central Y. M. H. A. and the Thirunelveli, Nallur and Pettah branches participated. Sri Thirunelveli Nellinayagam Subbaiya, later proctor, seemed to triumph with his tub-thumping, filibustering feat, but the laurels were neatly and stylishly won by Sri N. Subbaiya Raja with his polished

FAREWELL TO MR. S. THAMBITHURAI 1948

rounded periods, his refined raillery, brilliant rapier-thrusts and his prefervid peroration. Had Sri N. S. Raja become an advocate, there would have been none in Sri Lanka to excel him as an expert or 'adept' in forensic fluency and claptrap but he had owing to chill penury, to hide his brilliance under a bushel as a schoolmaster and is now in retirement. He could have effortlessly stepped into the shoes of the sage of Sukhasthan had only his powerful patron and close relative assisted his protege to graduate in India. "Those who can, do those who can't, teach" wrote George Bernard Shaw. He was not altogether incorrect.

The Central Y. M. H. A. at Vannarponnai founded in 1915 had branches all over the island, flourished and rose to its meridian splendour in 1922 when that grand young man Sri M. S. Ilayathambi was its General Secretary

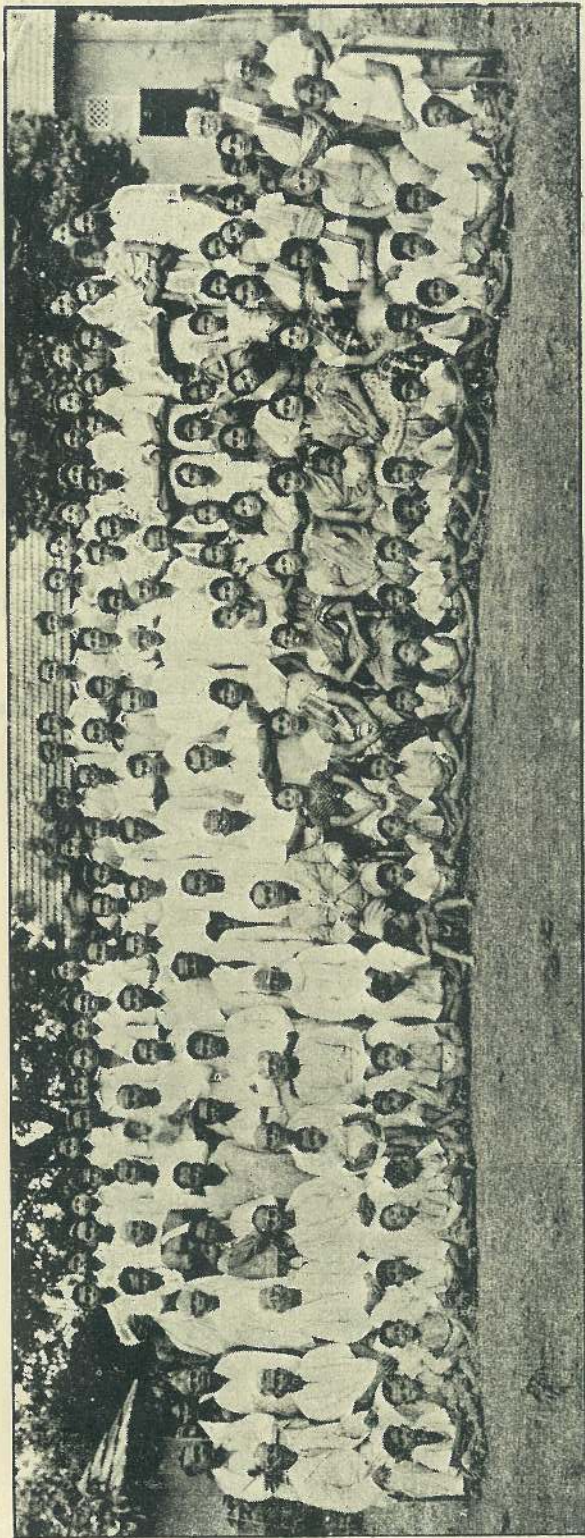
from 1915-1922, but ceased to exist when he was not at its helm in 1923. The Thirunelveli Y. M. H. A. is still active and vigorous and is about to celebrate its 50th year of meritorious service.

May it grow from strength to greater strength! May its office-bearers (Patrons, Presidents, Vice-Presidents, Secretaries, Treasurers, members of Executive or Working Committees) co-operate fully and freely, pull together and combine to lead the Association from victory to victory from triumph to triumph! (although the party now in power in Sri Lanka has taken over its educational institution). May the Glory of the T. Y. M. H. A. never fade. May Parama Ishvara lead the Association and the members of the Association from the unreal to the real from darkness to light from death to immortality!

5-11-61.

S. Balasubrahmanyam.

RECEPTION TO MR. T. RAJENDRA J. P. 1952.

நாவலர் சரிதை.

—:வைதிக சைவ வழி:—

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

“மணிகொண்ட என்ற” பாடலை இற்றைக்கு நூற்றிருபது வருடங்களுக்குமுன் ஆறுமுகநாவலர் தமது சிவபூசை முடிவில் ஒருநாள் உடையவரைநோக்கிப் பாடி அழுதார்.

வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு வர்த்தக சாலை வாங்கக்கூடியதாய் வந்தது.

அதைத் தமது வித்தியாசாலைக்காக வாங்க நாவலருக்கு விருப்பம். பணமில்லை. அதனால் அந்தப் பாடல்மூலம் பணம் வேண்டி நாவலர் வருந்தினார்.

சுவாமீ! இந்த நாட்டில் உன் சமயம் குன்றுகிறது. மகத்துவம் பொருந்திய உன் புகழை இயன்ற அளவு பரப்புவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக நான் இம்மையிற் பெறக்கூடிய பேறுகளை எல்லாம் பெருது நிற்கிறேன். என்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வித்தியாசாலையை நடத்துவதற்குப் பொருட்டுணை செய்வார்

இல்லை. அம்மாத்திரையில் நில்லாது இடையூறும் செய்கின்றார்கள். எடுத்த வித்தியாசாலையை முடினால் அதே இடத்தில்வேறு மதத்தினர் வித்தியாசாலை தாபிப்பர். சுவாமீ! உன்னை இகழுவார்கள். அதனை நான் சிறிதும் சகிக்கமாட்டேன். என் மனம் அல்லும் பகலும் வருந்துகின்றது. நீ என் நிலையை அறிந்தும் அருளாதிருக்கின்றாய். திருவுள்ளம் இரங்குகின்றாய் இல்லை. இனி ஒரு நாளைக்கு உன் சந்நிதியில் என்உயிரை மாய்த்துவிடுவேன்; இது சத்தியம். இது அந்தப் பாடலின் கருத்து.

கிறிஸ்து மதத்தவர்களின் தாக்கத்தினாலே, நாவலரின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. தம் மதத்தை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் உறைந்து விட்டது. தம் வாழ்க்கையை—எடுத்த பிறப்பை—அதற்கே அர்ப்பணம் செய்து விட்டார்.

தமிழக அரசு

CREMATORIUM
(TO BE COMPLETED)

மகாத்மாகாந்திக்கு ஆபிரிக்காவில் எப்படி வெள்ளையரின் தாக்கத்தினால், சீவிய மாற்றம் ஏற்பட்டதோ, அப்படித் தான் நாவலருக்கும் சீவியத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

நாவலர், “மகிமை பெறு நின்றபுகழ் விளங்க வேண்டும், மேன்மைகொள் சைவநீதி நிலவ வேண்டும்” என்று விரும்பினார்.

நாவலர் காலத்தில் கிறிஸ்தவ தாக்கம் இருந்ததுபோல ஒருகாலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சமணத் தாக்கம் இருந்தது. அக் காலத்தில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், நாவலர் தமது விருப்பத்தைத் தமது சுவாமிக்கு விண்ணப்பம் செய்ததுபோல், தாமும் தமது விண்ணப்பத்தைத் தமது சுவாமிக்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்.

“ஞால நின்றபுகழ்மிக வேண்டுந் தென் ஆல் வாயினு றையுமேம் ஆதியே” என்பது பிள்ளையார் விண்ணப்பம்.

இருவர் விண்ணப்பங்களும் உருவத்தில் ஒரேமாதிரியானவை. அப்படியிருந்தாலும் அந்தரங்கத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசந்தான் ஆராய்ந்து சிந்திக்கவேண்டியது.

“வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துமூல் ஆதமில்லி அமனோடி தேரை வாநில் வென்றநிக் கத்திது வுள்ளமே பாதி மாதுட னுய பரமனே.”

சுவாமீ! என்னுடைய விருப்பம் இது. என் விருப்பம் கிடக்கட்டும். இது உனக்கு உடன்பாடோ? உன் கருத்தென்ன? என்று கேட்கின்றார் பிள்ளையார். சுவாமியின் கருத்துக்கு மாறாக ஒரு கருத்தை வைத்திருக்க அஞ்சுகின்றார் பிள்ளையார்.

நாவலர் தம் கருத்துச் சுவாமிக்கு உடன்பாடோ என்று கேட்கவில்லை. தம் கருத்து நிறைவேறுவதற்குப் பணம் இல்லை என்கின்றார். நாவலருக்கும், பிள்ளையாருக்கும் உள்ள இந்த வித்தியாசம் விசாரத்துக்குரியது.

மாணிக்கவாசகப்பெருமான், “வேண்டத்தக்க தறிவோய் நி”.

“சுவாமீ! ஒன்றை விரும்புவதற்கு நான் ஆர்? என்னை ஆட்டுகின்ற நீதான், எனக்கு என்னவேண்டும்? என்று தீர்க்க வேண்டும். நான் ஒன்றை விரும்பவேண்டும். ஆனால், அதை நீதான் சொல்லித் தா” என்கின்றார்.

கற்புள்ள பெண்ணை, ஒரு பொருள் கேட்டால், அவள், அவர் அறியவேண்டும் என்பாள். அவள் அவன் இச்சைக்கு வேறுகத் தான் ஒன்று வைத்துக்கொள்வதில்லை.

‘தோகைக்குந் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வரும் இன்பதுன்பங்களே’ தோகைக்கும், தோன்றற்கும் கருத்து ஒன்றேயன்றி இரண்டு இல்லை.

பரிபூரண கற்பினர்களாகிய நாயன்மார்கள், தமக்கு ஒரு இச்சை உண்டாகுமானால், ஈசுரன் திருவருட்குறிப்பை அறிந்து அதன் வழி நின்றார்கள்.

வியாசபகவான் பிரமகுத்திரத்திலே ‘எங்கிருந்தும் இதன் தோற்றம் முதலியன’ என ஒரு வினாவை எழுப்பி உலகின் முதலை விசாரிக்கின்றார்.

வள்ளுவர், ‘ஆநி பகவன் ருதற்றே உலகு’ என வியாசர் விசாரத்துக்கு விடையிறுப்பவர் போன்று, உலகுக்கு முதலாக ஒரு கர்த்தா இருக்கிறார்; அவர் தானைப் பற்ற வேண்டும்; ‘அங்கிருந்தும்’ என்கிறார்.

“ஆநியாய் நின்ற அறிவு ருதலெழுத்து ஒதிய நாவின் பயன்.”

மன எழுச்சிக்கு எது மூலமோ அதன் கருத்தறிதல்தான் நூற்பயன் என்கிறார். ஓளவையார்.

ஆட்டுவிப்போன் கருத்தறியாமல் நடக்கத் தொடங்கினால், எதிர்காற்றில் நடப்பதாய் முடியும்.

LATE DR. S. SUBRAMANIAM
A FOUNDER MEMBER

திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கம்
கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாருக்கு அளித்த வரவேற்பு.
1952

“அரண்மனைப் பாதம் மறந்து செய்யறங்க ளெல்லாம் வீண் செயல்” என்கிறார் அரு ணந்தி சிவாசாரியர்.

இப்படியானால், நாவலர் செயல்க ளெல்லாம் வீண் செயல்கள்தாமோ? நாயன்மார்கள்போலத் தம் விருப்பம் கட வுளுக்கு உடன்பாடோ என்று ஏன் அறிய நாவலர் முயற்சிக்கவில்லை? என்று கேள் விகள் கேட்கலாம்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி மூத்தியின்பம் பெறும் பொருட் டேயாம்” என்று இரண்டாம் பாலபாட முகப்பில் எழுதிய நாவலர்,

“அடிமையானவன் தன்னிடத்தே தன்னு யகன் ஒப்பித்த பொருளை அவன் கருத்தறிந்து, அக்கருத்தின்படியே செல்லு செய்ய வேண்டு மன்றோ” என்று நான்காம் பால பாடத்தில் எழுதிய நாவலர், ஆன்மாக்கள் ஆன்ம நாயகனின் கருத்தறிந்து நடக்கவேண் டும் என்பதை நன்கு அறிவர். அவரு டைய அபிலாஷையும் அதுவே. அங்ங னம் இருந்தும் ஆத்மநாயகன் கருத் தென்ன என்று நாவலர் கேட்கவில்லை. நாயன்மார்கள் போல நாவலர் கேட்க வில்லை.

ஏனென்றால், நாவலர் தம் நிலையை யுணர்ந்தவர். நாயன்மார் சாதிவேறு; நாவ லர் சாதி வேறு. அவர்கள் சத்தி நிபாதர் கள். அருள் நடத்த அதன்பின் தாம் நடப் பவர்கள். கருவி கரணங்களை ஒப்புக்கொ டுத்தவர்கள். அந்த நிலையில் ஒரு இச்சை உண்டானால், அதனையும் ஒப் பி த்து, அருள்காட்டும் வழியில் நிற்பவர்கள். ஆத்மநாயகனோடு அளவளாவி அவர் கருத்தறியும் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். அவர் களுக்கும், தமக்கும், பரமானுவுக்கும், மகா மேருவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என் பதை நன்கு உணர்ந்தவர் நாவலர்.

மனிதனுக்கு நோக்கு வேறு; அவன் நிலை வேறு. நாம் வெகுதூரத்தை எட்டி நோக்கலாம்; நோக்கிய அளவில் அந்த

இடத்தை அடையமுடியாது. அதற்கு எத் தனையோ தடைகள் இருக்கும். அடைதற் குரிய தகுதிப்பாடு வேறு.

நாவலர் தமது நிலையை விளக்குகின் றார். “சைவ சமயத்தையும், அதன் வளர்ச் சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் தமிழ் நாடெங்கும் வளர்த்தல்வேண்டும், என் னும் பேராசையானது என் சிறு வயதில் என் உள்ளத்திலே தோன்றி நாடோறும் பெருகிப்பெருகி இப்பொழுது அவ்வுள் ளத்தை விழுங்கித்தான் மேற்கொண்டு நிற்கிறது.”

“நிலையில்லாத என் சரீரம் உள்ள பொழுதே என் கருத்து நிறைவேறுமோ நிறைவேறுதோ என்னும் கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகிறது.”

“என் கருத்தை யான் எடுத்த தேகம் விழுமுன் நிறைவேற்றியருளும் பொருட் டுத் திருவருளைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின் றேன்.”

இது நாவலர் நிலை.

சிவபெருமான் ஆறுமுகநாவலரை யும், மகாத்மா காந்தியையும் அழைத்து உங்களுக்கு முத்தி வேண்டுமா என்று கேட்டால், இருவரும் மறுத்துவிடுவார் கள். ஒருவர் சைவசமயம் விருத்தியாக வேண்டும் என்று கேட்பார். மற்றவர் சுவ ராச்சியம் கேட்பார். அவர்களை அந்தப்பற் றுக்கள் விழுங்கிவிட்டன.

தருமர் வனவாசம், அஞ்ஞாதவாசம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு வெளிப் பட்டுவிட்டார். தமது இராச்சியத்தைப் பெறுதற்கும், அடைந்த அவமானங்க ளைப் போக்குவதற்கும் வழிவகைகளைக் கிருஷ்ணருடன் ஆலோசனை செய்கின் றார். அந்தச் சமயத்தில் சஞ்சயர் என் கின்ற பிராமண குரு தருமரிடம்போய்த் துறவு போதிக்கின்றார். தருமர்,

“என்னதீனில் நன்று தெவ்வரை

இரு விசும்பினில் எற்றினுல்
நின்னதீனில் நினையு கரும்” என்கின்
ருர். இப்பொழுது பகைவரை அழி க் க
வேண்டும் என்று மனம் கொதித்துக்
கொண்டிருக்கிறது. தர்ம வழியில் அந்தக்
கொதிப்பு அடங்கியபிறகுதான் உங்கள்
உபதேசங்களில் மனம் செல்லும் என்று
மறுத்துவிட்டார்.

முதல் பற்றுக்களுக்கு வழி செய்ய
வேண்டும். பற்றுக்கள் அடங்கியபிறகு
தான் அருளுக்குப் பாத்திரமாகலாம்.

ஆறுமுகநாவலர் பற்றுக்களை வைத்
துக்கொண்டே நாயன்மாருக்கு நடி க் க
முயலவில்லை. இதுதான் அவருடைய
பெருமைகளுள் பிரதானமான முதலாம்
இலக்கப் பெருமை.

இப்பொழுது நம்மைப்பிடித்த நோய்
என்ன என்றால் நமது நிலை எ ம க் க
விளங்காமைதான். ஒருவன் ஞானசாத்தி
ரங்களிற் பலவற்றைப் பார்த்திருக்கலாம்.
அவ்வளவில் அவன் ஞானியாய்விடுகின்
ருன். அவன் செயல் சிவன் செயல் என்று
சொல்லப் போதிய ஆட்களும் கிடைத்து
விடுகின்றார்கள். இந்தப் பைத்திய வியா
திக்கு நாவலர் இடங்கொடுக்கவில்லை.
தாம் ஒரு அருள்கை வந்தவர் என்று
பாசாங்கு பண்ணவில்லை.

நாவலர் தம் நிலையையும், தம் சுற்ற
டலின் நிலையையும் நன்குணர்ந்தவர். அத
னாலேதான் அவர் ஆனாலிலிருந்து நித்
திய கருமத்திலிருந்து புத்தகம் எழு த
நேர்ந்தது.

பற்றுக்களை வழிசெய்யும் நெறி வீண்
நெறியுமன்று; அ ரு ள் நெறியுமன்று.
இடையாய நெறி. அதற்கு வேத நெறி
என்று பெயர். ஒருவன் வீணெறியில்
விழுந்து பாழாகாமல், அவனை அருநெறி
யாகிய சைவத்துறைக்குச் செலுத்தும்
நெறி வேத நெறி. வேத நெறி தழைத்
தோங்கினால் மிகுசைவத்துறை விளங்கும்.

பற் று க் க ள் இரண்டுவகைப்படும்.
ஒன்று தீய பற்றுக்கள்; மற்றது தனக்கும்,
பிறருக்கும் நன்மை செய்யும் நல்ல பற்
றுக்கள். முந் திய து நரகலோகத்தை
அடைவிக்கும்; பிந்தியது வேத நெறியில்
நட ந்தால் சுவர்க்காதி லோகங்களைக்
கொடுக்கும். அல்லாமல் பற் று க் க ள்
கழன்று வீட்டு நெறியை நாடுவதற்கு உப
காரமாயும் இருக்கும். நல்ல பற்றுக்களும்
வேதநெறி பிறழ்ந்து சாதிக்கப்படுமானால்,
குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசியதாகும்.

வருணசிவ தர்மங்களும், குரு சிஷ்ய
பாரம்பரியங்களும் உள்ள காலத்திலே,
நல்ல பற்றுக்களை வழிசெய்வது சுலபம்.
அவை பிறழ்ந்த காலத்திலே, எந்தச் சற்
கருமத்தையாயினும் வேதநெறி பிறழாமல்
நடத்துவதற்கு முயல்வது, அ க் கி னி
யாற்றை மயிர்ப்பாலத்தால் கடப்பதாய்
இருக்கும். அதுவும் கலி ஐயாயிரத்துக்குப்
பிறகானால் சிந்திக்கவும் தேவையில்லை.

கலி ஐயாயிரம்வரை வேத நெறியின்
சாயல் ஒரு அளவுக்கு உண்டு எ ன் று
பாரத சம்பந்தமான ஓர் கதையும் உண்டு.
நாவலர் கலி 4924-ல் பிறந்தவர். ஐயாயி
ரத்துக்கு முன்னமே போய்விட்டார்.

நாவலருக்கு வேதாசிரமங்களும், அவற்
றின் வழிவந்த நூல்களும் உயிர்த்துணை
கள். அவற்றில் சமயத்தை வளர்த்தல்
நல்ல பற்று என்றும், புண்ணியம் என்றும்
சொல்லப்பட்டது. நாவலர் சாத்திரங்களை
முன்னிட்டுக்கொண்டு சைவத்தைவிருத்தி
செய்தலாகிய மகாயக்ஞத்தில் குதித்தார்.
அவருக்கு வழிகாட்டிகள் சாத்திரங்களே.
எத்தனையோ தாக்கங்கள் ஒன்றன்பின்
ஒன்றாக எதிர்ப்பட்டன. தாக்கங்கள் எதி
ருந்தோறும் நாவலர் சுடர்சுடரும் பொன்
போலத் தமது பற்றுக்கள் மெல்ல மெல்ல
நெகிழத் தமக்கு நோக்காகக்கிடந்த
சைவத்துறையை அணுகுவார் ஆயினார்.

எதிர்ப்பட்ட தாக்கங்களைத் தமக்குக்
கிடைத்த நல்ல பாடங்களாக உபயோ
கித்து உயர்ந்தமைதான் நாவலருடைய

தப்பில்லாததான இரண்டாவதுபெருமை. நாவலர் தமது நிலையை உணர்ந்தமை முதலாவது பெருமை என்றும்; தம் நிலையாகிய நல்ல பற்றுக்களை விருத்திசெய்ய முனையும்போது பல தாக்கங்கள் எதிர்ப்பட்டன என்றும் சொன்னோம். நாவலரை எதிர்த்த தாக்கங்களுள் முதலாவது தாக்கம் பொருட்பிரச்சனை.

நாவலர் தமது பிதிரார்ச்சிதத்தையே பெறவில்லை. பிதிரார்ச்சிதம்கொண்டு தான தருமஞ்செய்தற்கு ஸ்மிருதி இல்லை. அது விந்துவழியிற் சந்ததிக்குரியது. தமிழ்நூல்களில் பொருள் வயிற்பிரிவு, தான தருமங்கள் செய்தற்குத்தானே பொருள் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றது. நாவலர் தாம் புத்தம்புதிதாக எழுதிய நூல்களை விற்றுவந்ததையும், பார்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதராய் இருந்து பெற்ற சம்பளத்தையுமே தமது சீவனத்துக்கு உபயோகித்தார். திருக்குறள் போன்ற பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்துவந்த ஊதியத்தைத் தம் சீவனத்துக்கு அவர் தீண்டுவதில்லை; சீவனத்துக்கு மற்றவர்களை யாசிப்பதில்லை; உபகாரங்கள் பெறுவதும் இல்லை. வேதநெறியில் தமது சீவனத்தை வைத்துக்கொண்டார்.

இவ்வாறு தமது சீவனத்துக்குப் பிறரைத் தீண்டாத நாவலர், தமது பற்றுக்களை விருத்திசெய்யப் பாரிய திட்டங்கள் போட்டார். பெருந்தொகைப் பணம் தேவை. அவரோ மயிர் நீப்பின் வாழாக்கவரிமான்; அயாசகர். “ஆவிற்கு நீர் என்று இரப்பினும் இரவின் நாயிற்கிளி வந்தநில்” என்ற வேத உண்மை தெரிந்தவர். பணத்துக்கு என்ன செய்வது!

பொருள்சிவபெருமானுடைய உடைமை. அவர் அடிமையிடம் ஒப்பித்த பொருளை, அவர் கருத்தறிந்து அடிமை உபயோகிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியுள்ளவர் நாவலர். “ஒன்றும் ஸ்வயான் அறவினை” என்கின்றது தமிழ் வேதம் “கி.பி.நாயின் வேட்டேனாய்” என்கிறாள் அன்னை. பொரு

ளுக்கும் நமக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன என்ற பிரச்சினை நாவலர் உள்ளத்தில் குமுறியது. “காசு நல்குவிர்” என்று கேட்கத் தாம் ஆர்? என்பதும் அவர் அறிந்தது.

தமது நல்ல பற்றுக்களாகிய தர்மங்களை வெளியிடுவது, தம்மோடு தொடர்பு பட்ட—தமக்குக் கடமையுள்ள—மாணவர் முதலியவர்களிடம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பணம் கேட்பது, பிடி அரிசியாயினும் வாங்குவது, செல்வர்களின் மனத்தில் இது தருமம் என்று பட்டுத் தந்தால் வாங்குவது—என்றிங்ஙனம் தீர்மானஞ் செய்தார்.

இத்தீர்மானம் மனத்திருப்தியோடு கூடியது என்று சொல்லமுடியாது. உள்ளீடான அருவருப்போடுகூடியதென்றே தோன்றுகிறது. தருமம் செய்வதற்குப் பிறரை எதிர்பார்க்க ஸ்மிருதி இல்லை. தம்முடைய ஒரு திருப்திக்குத் தானே மற்றவர்களுக்குத் தர்மப்போதனை என்ற வேதனையும் நாவலருக்கு இருக்கலாம்.

இந்த நிலையில், இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித்தேவரும், சென்னையிலுள்ள செல்வப் பிரபுக்கள் சிலரும், நாவலரின் தர்மங்களை உணர்ந்தவர்கள் போன்று பெருந்தொகை உதவ முன்வந்தார்கள். சுற்றத்தவர்களின் பந்தத்தை விலக்கியிருக்கும் நாவலருக்குப் பொன்னுச்சாமிதேவர் போன்றவர்களிடம்பணம் பெறுவது மற்றொரு பந்தத்தைத் தேடிக்கொள்வதாய்,

‘ஆற்றிற் கிடந்த முதலை கண்டஞ்சிப்போய்,
சுற்றக் கரடியை எதிர்ப்பட்டவாறு’ இருந்தது.

அன்றிச் சில பிரபுக்கள் தங்கள் துராசாரங்களை முடிக்கட்டிப் பொய்மதிப்புப் பெறத் தம்முடன் தொடர்பு வைப்பதாகவும் தெரிந்தது. நாவலர் விழித்தார். பதினாயிரக்கணக்கில் தருதற்கு வந்த சிலரிடம் பணம்வாங்க மறுத்தார். தமிழ்நாடெங்

கும் முக்கிய ஸ்தலம் தோறும் வித்தியாசாலை தாபிக்கவேண்டும்—சைவப் பிரசாரகர்களை நிறுவவேண்டும் என்கின்ற பேராசை சுருங்கத்தொடங்கியது. இரு ஸ்தலங்களோடு வித்தியாசாலையேத் தாபனம் நின்றது. பொருட்பிரச்னை இல்லையேல் பாதிரிமாற்போல நாவலரும் எங்கும் பாடசாலை தாபித்திருப்பார். நாவலரின் பொருட்பிரச்னையை ஆராய்ந்தால் இக்காலப் பொருளாதார ஊழல்களை அறிவதோடு, “அநுபாடம் அன்பாடம் வரப்பொருளாகும் புல்லர் புளவிடல்” என்ற பொருளாதார மந்திரத்தின் இரகசியமுந் தெளிவாகும்.

பொருட்டாக்கத்துக்கு அடுத்தபடியில் நாவலருக்கு இரண்டாவதாக வந்ததாகம் மடங்கள் சுவாமிகளைப்பற்றியது. தமிழ் வளர்க்க—சைவத்தை விருத்திசெய்ய—என்று முனைபவர்கள், அக்காலத்தில ஆதீனங்களின்—அதுவும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் தொடர்பு இல்லையேல் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. நாவலர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை அணுகினார். அது அவரை வரவேற்று வேண்டிய உபசாரங்கள், உபகாரங்கள் செய்தது. மற்றைய ஆதீனங்களும் நாவலரை நன்கு உபசரித்தன. ஒரு குறையும் இல்லை. ஆதீனங்கள் ஆறு முகநாவலரை உபசரித்ததுபோல எந்த வித்துவானையும் உபசரித்ததில்லை. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பரியந்தம் வித்துவான்களெல்லாம் ஆதீனச் சாமிகளைச் சிவபெருமானின் பிரதிநிதிகள் என்று பாடிப் பரிசில்பெற்றுப் சீவனம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். தம்பிரான்களையும், சோற்றுக் குவியல்களையும் வளைந்துகொண்டிருந்தார்கள். உள்ளே நுழைந்தது தெய்வச்சிந்தனைக்கும், மடங்களுக்கும் வெகுதூரம் என்பது நாவலருக்குத் தோன்றியது. சாமிகள் சமயம் போதிக்கலாம். சமயிகள் அல்லர். மடத்துச்சாமிகளைக் கும்பிட நாவலர் நாணினார். திராவிடமா பாடிய கர்த்தராகிய சிவஞான சுவாமிகளும், வேறு படித்தவர்களும் வாழ்ந்த மடங்கள் இப்படியாயினவோ என்று நாவலர் திகைத்தார். அக்

காலத்திலிருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் படிப்பும், ஒழுக்கமும் உள்ளவர். ஆனால் பிரபுக்கள்போன்று வாழ்ந்தவர். மடங்களின் போக்கு நாவலருக்குப் பிடிக்கவுல்லை. அவருக்குண்டான வெறுப்புத்தான் நான்காம் பால பாடத்தில் மடம் என்ற பாடம். மடங்கள் நாவலருக்கு ஏதாவது பட்டங்கட்டித் தமக்குக் கருவியாக உபயோகிக்க எண்ணின. நாவலர் இடம் கொடுக்கவில்லை. மடத்தொடர்பைச் “சொல்லாடார் சோரவிடல்” என்ற வகையில் கைநெகிழ்த்தார். மடங்கள் வெறும் சோற்று மடங்களாய்விட்டன என்பது இப்பொழுது மாயாவாத மடங்களும், சைவ மடங்களும் அரசியற் சூருவளிகளுக்கு அஞ்சி ஒன்றுகூடிக் கைகோத்து மடங்கட்டுவதில் இருந்து நன்கு புலனாகும். அன்றித் தம் திருவடிகளை வணங்கி விழுதிப்பிரசாதம் வாங்கவேண்டியவர்களைத் தாம் வரவேற்று வைத்து வலிந்து ஆசீர்வாதமும் வழங்குகின்றன மடங்கள்.

நாவலரை எதிர்த்த மூன்றாவது தாக்கம் தமது சுற்றாடலைப் பற்றியது. சீஷர்களும், குருமார்களும் நாவலரை ஒரு சுவாமியாக்க முயன்றார்களேதவிர அவருடைய கருத்துக்களிலோ சைவத்திலோ பற்று வைக்கவில்லை. நாவலருடைய உத்தம சிஷ்யர் என்று கருதப்படும் சதாசிவப் பிள்ளையிலேயே நாவலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவரிடம் ஒப்பித்த சிதம்பரசைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையையே 1872-க்குப் பிறகு நாவலர் எட்டியும் பார்க்கவில்லை. தாய்நாட்டையே அருவருத்தார். யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஒருஒழுங்கும் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்.

“தருமம் என்று ஒரு பொருள் உளது” என்ற உணர்ச்சியுள்ள நாவலருக்கு வேறு செய்துவைக்கத்தக்கது ஒன்றுந்தோன்றவில்லை. பற்றுக்கள் தளர்ந்தன.

“ஓகோ! இவ்விதம் பாரணத்தில் உள்ள கிறிஸ்து சமய குருமார் சைவசமய குருமார் என்னும் இரு சமய குருமாரு

டைய கருத்தும் தத்தம் சமய பத்தியை வளர்த்தலின் இடத்ததன்று; தத்தம் வயிற்று வளர்த்தலின் இடத்ததேயாம்” என்று யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்ற புத்தகத்தில் 1872-ல் எழுதினார்.

யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை நாவலரின் இரத்தக் கொதிப்பே. பற்றுக்களின்வீழ்ச்சி என்றும் சொல்லலாம். பார்சிவல் பாதிரியார் நாவலரிலே பெரிய மதிப்பும், அன்பும் உள்ளவர். அவர் “எனது குரு” என்று மரியாதை செய்பவர். நாவலர் படும் பிரயாசத்தைப் பல முறைகளிலும் பார்த்துத் “தலைக்குமேலே கைகாட்டித் தமிழருக்காகக் கதறிக்கதறி மண்டைவெடித்துத் தாங்கள் சாவீர்கள்” என்று வேடிக்கை பேசுபவர்போல் நாவலருக்குப் புத்திமதி புகட்டுவது உண்டு. பார்சிவல் புகட்டிய புத்திமதியின் உண்மையை நாவலர் தமது ஐம்பதாம் வயசில் உணர்ந்தார்.

இந்தத் தாக்கங்களின்மேல் நாவலருடைய புண்ணிய விசேஷத்தினாலே, தெய்வ சங்கற்பமான தாக்கமும் ஒன்றுநேர்ந்தது. பெரிய புராண சூசனம் நாவலர் முழுமனம் வைத்துச் செய்த உயர்ந்த வேலை. அது இருபத்தொன்பதாம்வயசிலே ஆரம்பித்தது. அதில் ஈடுபட்டுந்தோறும் அவருக்குப் பெரிய நோய்கள் குறுக்கிட்டன. ஆறு முறை நோய்கள் வந்து தாக்குண்டதாகக் கேள்வி. அவ்வளவில் நிறுத்திவிட்டார்; அவ்வேலை பூர்த்தியாகவில்லை. பசுரணங்கள், பதிகரணங்களான மகான்களின் சரித்திரங்களைப் பாச பந்திகளான பசுக்கள் விமர்சனம் செய்வது தகுதியன்று என்ற குறிப்பு நாவலருக்குத் தோன்றியது என்று கருத இடம் உண்டு.

வருஷத்தில் பலமுறை நடராச தரிசனம் செய்யாமல் இருக்கமுடியாத நாவலர், 1872-க்கு மேல் தாய்நாட்டில் கால் வைக்கவில்லை. எடுத்த முயற்சிகளில் அதிகம் ஈடுபடவில்லை. பெருங்காயம்

வைத்த பாண்டம்போல் இருந்தார். வெளி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டும், படாமலும் ஒரு வாறு காலம் கழிந்தது பற்றுக்கள் தளரத் தளர நாவலர் உலகத்தினின்றும் ஒதுங்கினார். நாவலர் தனித்தார். உண்மைச் சார்பை நாடினார். 1872-க்கு மேல் நாவலர் சரிதம் ஆத்மீகமானது. சரித்திரம் எழுதியவர்கள் அப்பகுதியை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை அந்தப் பகுதிதான் நாவலர் சரித்திரத்தில் உயிர்ப்பகுதி. அதுதான் உண்மை நாயன்மார் மகிமையை ஒரு அளவுக்கு உணர்த்துதற்கு உபகாரமானது.

“மணிகோண்ட” என்ற பாட்டைப்பாடி அந்திய மதத்தர் (வித்தியா) சாலை வருமே யானால் “நெருன் யான் உயிர்விடுநல் நிண்ணம்” என்று ஒருநாள் சொன்ன நாவலர் அந்தியகாலத்திலே, எடுத்த பற்றுக்களை மறந்து பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றி நின்று,

“அல்லிக் கமலத் நயனுமாஜி மல்லாதாரு
மமரர் கோலுஞ்
சொல்லிப் பரவு நாமத்தானைச் சொல்லும்
பொருளும் இருந்த கடரை
நெல்லிக்கனியைத் தேலைப் பாலை நிறையின்
அருதை அமுதின் கவையைப்
புல்புல் புணர்வதென்று கோலே
என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே”
என்ற திருவாசகத்தைப் படித்துப் படித்து
உள்ளமுருக உரோமஞ் சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் வாரப் பதை பதைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

“மணிகோண்ட” என்ற பாட்டுக்கும் “அல்லிக்கமலம்” என்ற திருவாசகத்துக்கும் இடையில் நாவலர் சரித்திரம் நடந்திருக்கிறது.

நாவலர் சரித்திரம் வைதிக சைவத்திற்கு வழிகாட்டி.

SANATHANA DHARMAM

.....

“Life is a mysterious fabric, woven of chance, fate and character”. That I was born a ‘Sanathana Dharmite’ (HINDU) and that Sanathana Dharmam became the subject of my special study when I studied the Sanathana Dharmam Text Book edited by Mrs. Annie Besant in 1910 might have been due perhaps to my past Karma or a part of my special destiny or the result of my character or mere chance. ‘Man’ some say ‘is a chance product, a by-product of time and tide’. I doubt it. The world is not the result of meaningless chance. There seems to be a purpose working itself out through the ages. There is the perpetual activity of the Supreme in the world or universe. (அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.)

A series of seeming accidents have shaped my life as well as the lives of others. There is more in this life of ours than meets the eye. Life is not a chain of causes and effects or results. ‘Chance seems to be the surface of Reality but deep down other powers are at work’. “Nothing, not even the so-called accident of birth is merely accidental. That has become my firm conviction based on experience and age. (for I am now three score years and one.)

I grew up in an atmosphere where the Unseen seemed a living Reality. My grandfather, father, my uncle and my ‘purohithar’ were all learned men. A profound sense of spiritual Reality seemed to brood over my world of ordinary experience. My favourite uncle was a Sannyasi, who died when I was seven years of age, at Kashi (Kasi or Baranasi). He was the one who most loved me and thus deeply influenced me. I helped him in his Shiva Poojai and he taught me how to perform poojais and initiated me. He used to chant the

Bhagavat Geethai in Sanskrit, Tamil and English, and made me get by heart certain slogans (slokas). Had he lived with us longer I might not have become the agnostic that I became from 1911 till 1913, when Sri Benegal Sanjeeva Rao, himself a Cambridge Science Tripos, M.A. (Cantab.), opened my spiritual eye by his gentleness, graciousness, generosity, goodness and greatness. My preceptor and principal Sri Gulvadi Shiva Rau was also an agnostic but a Sanathana Dharmite. He was also a universalist and rationalist. For him there was no religion higher than Truth. He presented me with Sir Edwin Arnold’s ‘Song Celestial’ and ‘Light of Asia’. He was a fearless iconoclast. He had no images in his house. He never went to kovils or temples for worship. He had a portrait of ‘Ramadas’ the Guru of Chattrapathi Shivaji and pictures of Tukaram, Ramakrishna, Vivekananda and Purandaradasa and photographs of Mahadeva Govinda Ranade, Balavantrau Gangadhara Tilakar, Gopala Krishna Gokhale and Araveenda Ghoshar. To him patriotism—not that variety of it which is the last refuge or resort of scoundrels—but nation-worship and not hatred of the foreigner—was a religion. “Mother and Motherland are dearer than paradise”, he often used to quote with relish. He ate food cooked by the so-called untouchables when the food was cooked hygienically. He defied uninstructed or unenlightened public opinion and the howling mob. He was a staunch nationalist a revolutionary even but not an anarchist though he sometimes leaned towards philosophic anarchism. He used to say that ‘Government’ was best which governed least. He tried to curb, control and canalise my political extremism or intransigence, my anarchist proclivities, to tame my rebellious spirit. When he left us in 1913 to become the Principal of Manippai Hindu College his young-

ger cousin Sri Benegal Sanjeeva Rao succeeded him as Principal of the Jaffna Hindu College. He (Sanjeeva Rao) was only 30 years old then. He was tall, fair and handsome, a more gifted speaker, a refined rare spirit and an inspirer. He was also a masterful personality who fascinated all by his winsome ways, his persuasive eloquence and tranquility. He never became angry. He was not so rugged or so forthright as his elder cousin, who was more sturdy and strong physically and who had a more "irrefragably" independent spirit. His younger cousin's influence was subtler and more penetrating (like the roots of trees and shrubs which split granite. "நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப்பாறை பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்.")

He was a disciple, a chela of Mrs. Annie Besant. Sri Sanjeeva Rao was a true teacher like Sri Krishna. He advised me finally to think for myself, listen to the still small voice and act as I chose after calm consideration when he found that I was a born non-conformist. Sri Benegal Sanjeeva Rao was in Jaffna for one year only but his old students called him in 1919 and 1946 to speak to them and inspire them with his sattvic strength and serenity. He was like Shelley, a charmer. I accompanied him during his walks and listened to his talks to a few select students. I gathered then that Sanathana Dharmam was eternal religion, the correct name for so-called Hinduism sometimes styled Brahmanism. The Vedas, especially the Upanishads, the Agamas, Ramayana, Maha Bharata, especially the Bhagavat Geethai, the Puranas and Dhammapada were the scriptures relied on as authorities and that ancient rishis, sages, seers and saints founded the Sanathana Dharmam, if ever it had a beginning. What is perennial, what is quintessential in Sanathana Dharmam, is its spiritual idealism and the quintessence of its spiritual idealism is in the Upanishads—the fountain head of Indian thought in all ages. Every revival of Idealism in Bharat has traced its ancestry to the

teaching of the Upanishads. Even heterodox Buddhism is rooted in the Upanishads. Buddha accepted the idealism of the Upanishads at its best and made it available for the daily needs of mankind—the masses. The stunning marvellous achievements of modern science and technology have not seriously affected the solutions 'offered' by the Upanishads. Though remote in time, the Upanishads are not remote in thought. The message of the Upanishads is as true to-day as ever. The Upanishads disclose the working of the primal impulses of the human soul which rise above differences of race and geographical position. They illustrate and illuminate the primary fundamental types of spiritual experiences, they lay bare the sacred and secret relations of the human soul and the Ultimate Reality. Those rishis, those sages, seers and saints who tackled these problems remain still and will remain for all time in essential harmony with the highest ideals of civilization. Sri M. Subrahmanya Aiyar, M.A., B.Sc. was another great soul, a real guru, who greatly influenced my life and moulded my character. He came to teach us Religion and Science and did so from 1913-1921, when on being appointed Principal of Nalanda College, Patna, he had to leave us. He was a Sanskrit scholar also and had mastered the English Language as well. He translated and explained to us the Upanishads especially Isha Upanishad and the Bhagavat Geethai. He also introduced to us Rabindra Nath Tagore's Geethanjali, Gardener, Crescent Moon, Fruit Gathering, Sadhana and Personality, Brajendra Nath Seal's philosophical works, his Positive Sciences of the Ancient Hindus, Jagadish Chandra Bose's Response from the Non-living, "Araveenda Ghosh's" Arya and Ideal of Human Unity. In 1919 another Subrahmanya Aiyar (P. A.) a venerable and veritable patriarch, a really erudite Sanskrit scholar, joined the staff of the Jaffna Hindu College and taught the teachers and students the Vedas, Upanishads, Valmiki's Ramayana,

Vyasa's Maha Bharata and Bhagavat Geethai. Sri V. Kumaraswami Pulavar (alias V. Govindapillai) (father of Dr. K. Shivaprakasam Ph. D.) taught me Sivagnana Potham, Sivagnana Siththiyar, the Puranams, Kamba Ramayanam and Villipuththoorar's Maha Bharatham. I read avidly in 1919 and after Ananda K. Coomaraswamy's Art and Swadeshi, the Dance of Shiva, Buddha, and the Gospel of Buddhism, Myths of the Hindus and Buddhists and Indian and Indonesian Art and the old copies of the Ceylon National Review edited by that Kalai Rishi. They made me his slave for ever. Swami Sharvananda came in 1915 and introduced to us the Gospel of Sri Ramakrishna and Vivekananda's works. They were like heady wine. Sister Nivedita's Web of Indian Life, The Master as I saw Him and Kali the Mother profoundly stirred me and the other young men and teachers. My faith in the Saiva Siddhanta tradition was shaken. Certain factors in our religion as practised in Jaffna constricted the free life of the Spirit. Sanathana Dharmam as preached by Vivekananda and Ram Tirtha provided me with undogmatic apprehensions and discipline of mind-essential means for the discovery of Truth. Sankara's works attracted me. So did the works of Plato, Plotinus and Kant. The works of Bradley and Bergson influenced me not a little. The grand insights, fundamental motives and patterns of thought of the Sanathana Dharmam as practised by Bapu (Gandhiji) have meanings for me even today. Lokamanya Tilakar's (Tilaks) Geetha Rahasya gave a powerful impetus to my thoughts 'Tilaks' life and work, his suffering, sacrifices, scholarship and statesmanship held me in thrall till Bapu eclipsed Tilakar after his passing away from this plane of earthly existence. Rabindra Nath Tagore's works and writings too greatly stirred me and appealed both to my head and heart simultaneously and made me to learn Bengali, Brajendra Nath Seal and later on Radha Krishnan with

his philosophy of Rabindranath Tagore, Reign of Religion in contemporary philosophy, Indian Philosophy, Hindu view of life, Idealist view of life, East and West in Religion, Religion and Society, Bhagavat Geethai, Eastern Religions and Western Thought, Dhammapada, Upanishads and Brahma Sootras illuminated my mind. I came into direct contact with Bapuji (Gandhiji) in November 1927. His writings, his letters, his talks, his speeches, above all his life. The Gospel of Sri Ramakrishna, Romain Rolland's "I will not Rest" and lives of Ramakrishna, Vivekananda, and Gandhi and Bertrand Russell's writings, e.g. Sceptical essays, the Scientific outlook, Mysticism and Logic have flooded my mind and spirit. "Araveenda Ghosh's" Life Divine and Essays on the Geethai and Vinoba Bhavé's கீதைப் பேருரைகள் have convinced me that the Sanathana Dharmam as interpreted by Ramakrishna, Vivekananda, Tilakar, Brajendra Nath Seal, Ramana Maharishi, "Araveenda Ghosh," Radha Krishnan and lived by Bapuji (M. K. Gandhi) bids fair to be the only universal religion without fanaticism without dogmas without exclusiveness and without provincialism. "Ekam Sad Vipra Bahuda Vadanti" "The eternal has no caste" ya eka avarna "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" have coloured my mind spirit and soul.

Bharat or India and Sanathana Dharmam have been slowly constructive and unfalteringly synthetic from the earliest days to the present time. Sanathana Dharmam is infact an "immense synthesis deriving its elements from a hundred different directions and incorporating every conceivable notion of deity (god or goddess) in nature, faith, hope and charity". The chief characteristic of Sanathana Dharmam is its vast hospitality. The vast hospitality of the Hindu mind is almost proverbial. It has room for all from the savage to the sage. Indians have concentrated for millennia on the problems of

divine reality, human life and destiny. Philosophic wisdom has been the inspiration of our culture. Indian wisdom has contributed effectively to the cultural developments of Indo-China or further India now styled South East Asia. Indian wisdom is essential for the re-education of the entire human race. Ancient Hindus or Indians asked questions and found answers analogous in their diversity to some of the more important 'currents' in modern thought. The works of Sankara and Nagarjuna are marvels of precision and penetration comparable to the very best of western thought. Life according to Dewey is a process of experimental adjustment in a precarious world where "values are as unstable as the forms of clouds."

A scientific view of the world has shaken the foundations of many of the ancient creeds. No religion which tolerates superstitions can or will be accepted by mankind today. Nothing can be true by faith if it is not true by reason. We have to discard alike dogmatic religion, and mechanistic science although the machine has become now the dominating factor of civilization. Technology has transformed man's relation to machine as well as man's relation to man. There is concentration of productive power and wealth in a few hands or their monopolization by a state bureaucracy. Cultures have become standardized with the result that there is monotony every where in every sphere. We find the same magazines and hear the same music or dance tunes all over the world.

Men and women have ceased to be persons and have almost become objects, things and instruments. We strive for the kind of success which is measured by bank balances. There is tension and human beings are unbalanced and neurotic. We are at war with ourselves. Any self-constituted saviour by wide-spread and insistent propaganda and promises of food, shelter and amusements at the price of subjec-

tion to his leadership can win a following and fool the people, the howling mob for a number of years - (five years at a stretch-) till his imposture is exposed. The omnipotent state has come into its own owing to the disappearance of culture and traditional values and claims and exacts loyalty, over-riding loyalty. Dictatorships, proclamations of emergency and the absolute supremacy of the State or the head of the state are characteristic features of democracies which enjoy the freedom of the wild ass-adult franchise. Technological civilization has become a disease (perhaps now only social). Human beings cut off from all sources of self-renewal have withered. There is apotheosis of power. Human beings have lost all their senses especially their sense of responsibility. Human nature is capable of almost limitless self-deception. All may soon live under totalitarian tyrannies-almost everywhere. New pseudo-scientific superstitions have sprung up which seem to inspire mammoth crowds or myriads of human beings with fanatical fervour and medieval mass hysteria masquerading as religions. The world wars have revealed human proclivity for evil, our enormous capacity for savagery, cruelty and evil of which perverse human nature is capable. Almost all are atheists in practise. We deny God's existence in everything that we do. We bow down before the world, flesh and power.

The meaning of history is to make all human beings prophets to establish a commonwealth or republic of free spirits. The goal of history is the gradual transmutation of intellect into spirit. When death is overcome, when time is conquered the reign of the eternal spirit is established. The whole man, body, mind and spirit is one. The body is the "scabbard of the soul". It is the instrument of ethical life (dharma sadhanam). The Upanishads believe that the principle of the spirit is at work at all levels of existence moulding the lower forms into expressions of the higher Ananda, the highest principle of cosmic evolution (spiritual

freedom) is also slowly disclosing itself. Spirit creates the world and controls its history by a process of perpetual incarnations. Spirit is working in matter so that matter may serve the spirit.

We are called upon to grow from division and conflict into liberty and love, from ignorance to wisdom. Knowledge of God is achieved by a change of consciousness, the experience of a new birth—an illumined mind, a changed heart and a transformed will. Wisdom is freedom from fear. When man attains or obtains or achieves liberation there is harmony in his life and its expression is joy. There is a tradition of direct apprehension of the Supreme in all creeds, in all ages and in all lands. The description of that experience is impressively unanimous. Spiritual experience is a state of ecstasy or complete absorption of our being. The flash of absolute reality breaks through the normal barriers of the conscious mind, leaving a trail of illumination in its wake—the serene radiance of enlightenment. The contemplative insight into the source of life is not an escape into the subjective. A human being can strip himself one after the other of the outer sheaths of consciousness, penetrate to the nerve and quick of his life until all else fades away into illimitable darkness, until he is alone in the stainless white radiance of a central and unique ecstasy.

Yoga is a path used for the methods of drawing near to the Supreme. It is an act of recollection or recollecting by which the self distinguishes its primal being from all that is confused with it, its material, vital, psychological and logical expressions. Thus the self is assured of its participation in ultimate being. When we are in being we are beyond the normal world of freedom. The inward hold we get makes us the masters of life. "Religion then is experience turning inwards towards the realisation of itself".

The mandate of religion is that man must make the change in his own nature in order to let the divine in him manifest itself. Supreme cosmic transcendence, cosmic universality and divine mystery meet, merge and mingle. It is impossible, to describe the inexpressible relationless, absolute mystery. No (man or human) being however enlightened or holy can ever be really emancipated or saved till or until all others are saved or freed. Those who have realized their true being are the integrated ones—the liberated or freed souls who help other souls in bondage. Deliverance is the supreme end of life—a state of union with the highest self or absolute—a permanent union. Liberation is the destruction of bondage, which is the product of ignorance. In oneness with the absolute Brahman, the outer self is hushed, the deeper layers are released into activity; the self enters into the silence of the absolute Brahman or into communion with the Supreme Eternal Person or is transported into the beatific embrace of the cosmic spirit—a state where there is no desire, no passion not even any consciousness. Human beings have potential universality which they actualize in the state of liberation. The life of the freed soul itself is a service. Though the liberated soul lives in the world of becoming, he lives with his consciousness centred in the Divine ground of all Being. His life in the world is more vital. Holy, calm, supreme self-mastery and righteous action characterize the life of such liberated souls. They become a light, a power of Truth, to which they have struggled and attained and help the development of others. They will be engaged in the work of the world, sustained by their rare vision until the struggle with evil and imperfection is altogether over and the world is restored to spirit. They help those who are lost in the world of sorrow and suffering. They are filled with compassions and they take up the burden of the world. Themselves having crossed over, they remain out of compassion for men to help them also to make the crossing

until all are redeemed. The liberated work in the world. The perfected cannot look with indifference on the sufferings of the imperfect for they are also his own self. It is the life Divine-the integral way. 'The liberated individuals are released from their individuality at the close of creation'. This is the flight of the Alone to the Alone. When the world is redeemed the Supreme Lord becomes the Absolute one, alone and knows nothing else. When all individuals rise above the plane of quality, with its ego-sense, struggling aspiration and imperfect love, the world lapses into the Absolute.

Yoga is the method of concentration by which to attain unity with the Eternal. We are asked to suppress speech and mind, merge the latter in the knowledge self, that in the great self, that in the Tranquil Self, the Absolute. The highest stage is attained when the five senses, mind and intellect are at rest. The Supreme is to be comprehended only by a supreme effort of consciousness, Eternal Religion deals with man's seeking for the Eternal, the sources of truth and Joy. Full truth can only be known by a mind of transcendent rationality. The conception and expression by men of the Reality which is universal can only be partial according to the diversities of race and character. 'The soul of Man is the home of God'. Whatever forms

or ishta devathais we may start with we grow into the worship of the One Universal Spirit immanent in all and transcending all. Bhakthi or devotion is a type of knowledge. Any form of worship which falls short of complete self-naughting will not take us to the unitive life. When the veil of avidya, intellectual knowledge is swept away or aside a flood of light breaks upon the awakened soul and a vision of the Universal Self is obtained or achieved. "The Supreme is felt as an inward principle of power and new being in life". 'We feel that the vision of the Supreme, the realisation of it is wholly the operation of God working on the soul by extra-ordinary grace'. The heights of contemplation scaled by a few are attributed in a special degree to divine grace. The light may fade after the vision but the soul can never lose altogether what it has once beheld or seen. We must attempt to renew that experience, make it the constant centre of all our activities, until the completely real is completely known. Sanathana Dharmam is not a rigid hide-bound frame-work which cripples and hampers the life of the spirit and requires us to resort to a period that is now past and beyond recall. "It is not a memory of the past but a constant abiding of the living spirit". It is an ever-living, ever-flowing stream of spiritual life.

S. Balasubrahmanyam.

COLOMBO.

தேவி வழிபாடு .

(க. இராமச்சந்திரன்)

அன்னையைத் தெய்வமாக வழிபடும் முறை உலகெங்கணும் தொன்றுதொட்டு இருந்துவரும் ஓர் நல்ல வழக்கமாகும். அது எந்நாட்டினர்க்கும், எம் மொழியினர்க்கும், எச்சாதியினர்க்கும் பொதுவான துமாகும். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” என்னும் மணிவாக்கு உலகின் பல மொழிகளிலுமுண்டு. “அன்னையின் பாதத்தை முத்தமிடுகிறவன் சொர்க்கத் திற்குப் போகிறான்” என்றார் நபிநாயகம்.

இதுவரையில் பல அறிஞர்கள் செய்துள்ள ஆராய்ச்சியின் முடிவாய், தெய்வத்தை அன்னையாகப்பாவித்து வழிபடும் கொள்கை முதலில் தோன்றியது. சிந்து வெளியில் என்ற உண்மை தெளிவாகின்றது. எனவே, இது வேதகாலத்திற்கும் முற்பட்டதென்பது வெளிப்படை. இருக்கு வேதத்தில் தேவி தோத்திரம் புகுந்ததும் அந்தப் பழைய வழக்கை ஒட்டியேயாம் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் பலர் கண்ட

முடிபு. அவர்களிற் சிலர் சிந்துவெளி நாகரிகமும், தாஸ்சியு (Dasyu) நாகரிகமும் ஒன்றே எனக் கருதுகின்றனர். ‘தாஸ்சியு’ என்ற பதம் ஆதிகாலத்தில் வானூல் சாஸ்திரி குலத்தைக் குறித்ததென்றும், பின்னர் அது ‘அடிமைகள்’ என்ற கருத்துடைய சொல்லாக மாற்றப்பட்டதென்பதும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். வேதகாலத்தில் ஆண் தெய்வங்களாக வணங்கப்பட்ட இந்திரன், மித்திரன் ஆகிய இரு வருங்கூட ஆரம்பத்தில் பெண் தெய்வங்களாம்.

அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த இராசி மண்டலம் இன்றுபோல் பன்னிரண்டு இராசிகளைக் கொண்டதல்ல; மொத்தம் எட்டே கணிக்கப்பட்டன. இந்த உண்மையை முதலில் தோன்றிய இருக்கு வேதமும் ஏற்றுள்ளது. அந்த எட்டு இராசிகளுள் முக்கிய இடம் பெறுவது கன்னி. தேவி வழிபாட்டின் தொன்மைக்கு இந்த

வானூல் சாஸ்திரக் கணிப்பும் சாட்சிகூறு கின்றதெனலாம். பல்லாயிரம் வருடங்கட் குப்பின்னரும், நவராத்திரி பூஜை கன்னி மாசத்திலேயே (புரட்டாசியில்) கொண்டா டப்பட்டு வருவதே அதற்குப் போதிய சான்றாகும். ஏனைய பூஜைகளைப்போலில் லாமல், இந்த வழிபாடுமாத்திரம் ஒவ் வொருவர் இல்லத்திலும், மடங்களிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் நடைபெறுவதிலி ருந்தே தேவி ஆராதனையானது ஆலயங் கள் தோன்றுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுக ளுக்கு முன்னரே வழக்கில் இருந்து வந்ததென்பதும் வெளிப்படை.

மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா மக்கள் தேவி வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்த காலத் தில், மெசெப்பெற்றோமியா, எகிப்து, மோல்ரா முதலாய தேசங்களில் நாகரிக வாழ்வு நடாத்திய மக்களும் அதே வழி பாடு செய்தனர். பூமாதேவியென இன்று இந்துக்கள் வணங்கும் தெய்வம் பழைய ஈரூக்கில் இன்னொவ்வென்றும், பின்னர் இஷ்டார் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. எகிப்தியர் ஐசிஸ் என்னும் பெண் தெய் வத்தைப் பூரண அறிவுக்கடவுளாக (அதா வது சரஸ்வதியாக) வழிபட்டனர். கிரேக் கர் கேயியா என்ற பேரால் வணங்கியதும் அந்த அறிவுத் தேவதையேயாம். அத் தேவியின் புத்திரியான தேமிஸ் அவர்க ளால் நீதித்தேவதையாகப்போற்றப்பட்ட னர். கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரேக்க கவிஞர் சோபோகிள் ஸின் ஆராய்ச்சிப்படி மனித சமுதாயம் முதலில் வழிபட்ட கடவுள் பூமாதேவியே யாம். 'மா' 'கா' என்ற இரு எழுத்துக்க ளும் அந்த வழிபாட்டு முறைக்கு மூலமந் திரமாக அமைந்துள்ளன.

தமிழர்களின் சங்க இலக்கியகாலத்து 'காடுகிழாள்' என அழைக்கப்பட்ட தேவ

தையும், பிறிஜியா என்னும் நாட்டில் கிவேலே என அழைக்கப்பட்ட போர்த் தெய்வமும் ஒரேதன்மையினராகும். காளி, துர்க்கை இருவர்க்குமுள்ள குணங்களை யெல்லாம் அவ்விரு தேவதைகளில் காண் கின்றோம். கிவேலேயின் வாகனமுங்கூட சிங்கமாகும். கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண் டில் ஹனிவோலுடன் நடந்த பெரும் போரில் வெற்றிகொள்ள ரோமாபுரி மக் கள் முதன்முதலாவதாக இத்தேவதையை வழிபட்ட வரலாறு உலக சரித்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஐசிஸ்சும், கிவேலே யும் இறந்துபோன தங்கள் பதிகளான, ஒசிறிசையும், அற்றிசையும் உயிர்த்தெழச் செய்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள், சாவித்திரி— சத்தியவான் கதையில் நாம் படித்துள்ள சம்பவங்களை நினைவூட்டுந் த ர த் த ன். சாவித்திரியைப்போலவே அவ்விரு தேவ தைகளும் வாழ்வு, மரணம் ஆகிய இரண் டின் பரம இரகசியத்தை நன்கு உணர்ந் திருந்தனர். இந்தமுறையில் உலகில் தோன்றிய பழைய சமயக் கொள்கைக ளைச் சரித்திர ரீதியாகத் துருவி ஆராய் வோமானால், தேவி வழிபாடே அவற்றிற் கெல்லாம் மூல வேராக அமைந்திருந்த உண்மையும், அந்தச் சமயங்களெல்லா வற்றிற்கும் இடையேயுள்ள அடிப்படை ஒற்றுமையும் தெற்றென விளங்கும்.

நாகரீக ஏணியில் ஆரம்பப்படிகள் சிலவற்றைத் தாண்டிய மனிதன் தன்னைச் சுற்றியிருந்த இயற்கை அன் னை யி ன் குணங்கள் பல தன்னைப் பெற்றுவளர்த்த தாயின் குணங்களை ஒத்திருப்பதைக் கண் டதும், தாயைப்போலவே இயற்கையை யும் தெய்வமாகப் பாவித்து வணங்கியி ருக்க வேண்டும். பின்னர் நாகரீக முதிர்ச் சியில் அவனுக்குச் சக்தியில் விருப்புஎழுந் ததும், சக்தி வழிபாடு ஓர் சமயக் கொள் கையாக உலகெங்கும் பரவியதாகும்.

நவீன விஞ்ஞானிகள் பல்லாண்டுகள் பிரயாசைப்பட்டு, சடப்பொருள் (Matter) சக்தி (Energy) யென இரண்டு உண்மையிலையென்றும், முந்தியது பிந்தியதின் மயமேயென்றும் இன்று வற்புறுத்துகின்றனர். இந்த உண்மையை நமது மூதாதையர்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே உள்ளுபலத்தால் உணர்ந்து அதற்குப் பிரகிருதியென்ற தனிப்பெயரும் சூட்டியுள்ளனர். மாறிமாறி ஒடுங்கியும், விரிந்தும் வரும் சக்தியானது அனாதியானதென்றும், அழிவற்றதென்றும் அவர்கள் தெரிந்து, சித்தாகிய பரம்பொருளே சக்திக்கு மூலமாதலின், சக்தியைக் கண்ட இடத்திலெல்லாம் பலவித தெய்வத் தன்மையையே கண்டு, அத்தன்மைகட்குப் பொருந்த வெவ்வேறு நாமஞ்சூட்டி வழிபடலாயினர். இந்தமுறையில், சக்தி வழிபாடானது முத்தியை அடைதற்குரிய உன்னத நெறியாக விளங்கலாயிற்று.

இடைக்காலத்தில் சக்தி உபாசகர்கள் வலதுசாரி, இடதுசாரியென இரு கூட்டமாகப் பிரிந்தனர். பிந்திய கூட்டமாகிய வாமாசாரக் கொள்கையினர் பெருந்தொகையாயினர். நாடெங்கும், முக்கியமாக வட இந்தியாவில், வாழ்வில் ஒழுக்கங்குன்றவே, போலித்துறவு மலிந்து, மந்திர, யந்திர தந்திரக் கொள்கைகள் வசியம், மோகனம், தம்பனம் முதலான கீழ்த்தரமான கலைகளைச் சிருஷ்டித்தன. இந்த அனாசாரங்களும், தீச்செயல்களும் சைவம், வைஷ்ணவம் ஆகிய இரு சமயங்களுக்கும் இழுக்கைத் தேடியதோடு, புத்தமதத்தையும் மிகக் கீழான நிலைக்குக் கொணர்ந்தனவெனலாம். ஆதி சங்கராச்சாரியார் தோன்றியபோது நாட்டில் இருந்த சமயநிலை இதுவாகும். அந்த மகாபுருஷரை அத்துவித வேதாந்தியாகமாத்திரம் கருதுவோர், அவர் சைவத்திற்கும், வைஷ்ண

வத்திற்கும், சக்தி வழிபாட்டிற்கும் செய்த அருஞ்சேவையை அறியாதவர்களாவர். இந்து மதமென்னும் கற்பக தருவுக்குப் புத்தயிர் கொடுத்து அதன் கிளைகள் மறுபடியும் உயர்ந்தும், விரிந்தும் வளர்ந்து சாந்த நிழல் பரப்பச்செய்தவர் அவரே யாம். வேத உபநிடத உண்மைகளை அனுபூதியிலுணர்ந்து, அவற்றிற்கு விரிவுரை வரைந்த அந்த மஹான், அந்த உண்மைகளுக்கு அப்பாலுள்ள தேவியின் சொரூபத்தைக் காண்பதோ, உரைப்பதோ இலகுவான காரியமல்லவென மிகப்பணிவுடனும், அடக்கத்துடனும் கூறியிருப்பதிலிருந்தே, தேவிவழிபாட்டின் மகத்துவத்தை நாம் உய்த்துணரலாம். சங்கரர் கருத்துக்களையே பெரிதுந்தழுவி தமிழில் தேவிதோத்திரம் (அந்தாதி) பாடிய அபிராமிபட்டர்,

“துணையுந் தொழுந்தெய்வமும்

பெற்றதாயுஞ் சுருதிகளின் பணையுங் கொழுந்தும்

பதிகொண்ட வேரும் பனிமலிப்புங் களையுந் கருப்புச் சிவையு மென்

பாசங்குசமுங்கையில் அணையும் திரிபுர சுந்தரியாவ நறிந்தனமே”

என ஆதி பராசக்தியை மிகவும் அருமையான முறையில் வர்ணித்துள்ளார். தேவியே வேதமாகிய கற்பகத்தருவின் வடிவுகொண்டு தன் மகிமையை நமக்கு அறிவுறுத்துகிறாளாம். பரந்து விரிந்த கிளைகளாகவிருந்து அடியார்களுக்கு வேண்டியதை அருளுவதோடு, அக்கிளைகளின் உச்சியில் ஞானக்கொழுந்தாகவும் இலங்குகிறாளாம். அதாவது வேதங்களின் ஞானபாகமான உபநிடதங்களும் அவள் வடிவங்களே. அத்தோடு வெளிக்குத்தெரியாமல் மறைந்து பதிந்து இருக்கும் வேரும் அவளே என்கின்றார். இங்கே வேர்குறித்து நிற்பது பிரணவத்தை.

தேவி வழிபாட்டில் ஈடுபடுவோர்க்கு பெரும் பயன் தரக்கூடிய பல தோத்திரப் பாடல்களை வடமொழியில் சங்கரர் அருளியுள்ளார். அவற்றுள் முதலிடம் பெறுவது செளந்தர்யலஹரி. மேலும், ஸ்ரீ லலிதாத்ரி சதீ ஸ்தோத்திரத்திற்கும் அவர் பாஷ்யம் வரைந்துதவியுள்ளார். தேவி உபாசகர்க்கு இத் திரிசதீ நாமஸ்தோத்திரம் எவ்வளவு முக்கியமானதென்பது இதனால் தெரியக்கிடக்கின்றது. ஸ்ரீ பஞ்ச தசாஷுரீ என்னும் மஹாவித்தையான பதினைந்து அக்ஷரங்களுக்கும், ஒவ்வொன்றுக்கு இருபது நாமங்கள்வீதம் மொத்தம் முந்நூறு நாமங்களைக்கொண்ட இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேவலம் பெயர்கள்தானே எனக் கருதப்படாது. இவைகள் மேல்பார்வைக்கு நாமங்களைப்போலிருந்தபோதிலும் உண்மையில் அவை மந்திர சொரூபமுடையவைகளாகும். இந்த ரகசியம் ஒவ்வொரு சாதகனும் தன் சொந்த அனுபவத்தில் கண்டின்புற வேண்டியதொன்று.

தேவி வழிபாட்டின் ஒப்பற்ற மகிமையையும், புனிதத் தன்மையையும் சென்ற நூற்றாண்டில் உலகுக்கு வாக்கா

லும், வாழ்க்கையாலும் விளக்கியபெருமை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவரைச் சார்ந்ததாகும். அவர் அருமையாக விளக்கிய நெறியில், சக்தியைப் போற்றி வழிபட்டு ஈடேற்றம் அடைவதற்குப் பதிலாக, இயற்கைச்சக்தியை அடக்கியாண்டு அணுக்குண்டு, ஜலவாயுக்குண்டு முதலாய நாசகாரிகளைச் சிருஷ்டித்து அமைதி இழந்து அல்லல்படும் வல்லரசுகளின் தலைவர்கள் இனியாவது தங்கள் ஆசை ஆணவங்களைத் தேவியின் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பித்து உலகிற்கு உய்வழிகாட்டுவாராக!

“ஆதவனுக் கவன் கிரணத் தங்கியைக் கொண்
டாலாத்தி சுழற்றலென்கோ,
சீதமதிக் கவன் நிலவி றெழுருகினைப்
புனல் கொடுபசரிப்பதென்கோ,
மோதியமைக் கடல்வேந்தை யவன் புனலான்
முழுக் காட்டு முறைமை யென்கோ,
நீதரு சொற்கவி கொடுனைப் பாடியுன
தருள்பெறு மென்வீதியம்மே!”

(செளந்தர்யலஹரி)

(வீரை கனிராஜபண்டிதர் தமிழாக்கம்)

The Promotion of Hindu Culture

The Hindu sages, saints, rishis, and prophets have wandered far and wide, high and low, in search of the Eternal Bliss. Many were deluded by mirages because they had no guide or guru. Great seers appeared from time to time and offered their own solutions to find out a secret way of achieving the Eternal Bliss. Most of them advocated renunciation. Lord Buddha, a great Hindu, renounced his beautiful wife, his only child, his dear parents, his powerful throne and his admiring people. While in meditation under a Bodhi tree in Buddha-Gaya he obtained enlightenment. He looked around him and out of compassion for the erring humanity he made everlasting revelations. His disciples and their successors had been preaching to the world the secret of the noble Eight-fold Path.

Men are of different minds and tastes. Their intelligence or the power of comprehension vary. From time to time teachers of religion appeared in different lands and have put forward different interpretations of religion to suit their own understanding and tastes. The same religion assumed different garbs to suit the circumstances of the everchanging time and gave rise to different sectarian views. At times even the main principles of the same religion became diversified. The migration of our ancestors from Mesopotamia to the fertile valley of river Indus and from there to the arid south produced the variety in our religion. But it is possible to trace out some identical truths underlying the different sects of the same religion. For truth is always constant. Two into five is ten under all circumstances in all parts of the world. Our religion tolerates every form of religious faith and requires the adherents of the various faiths to be true and

sincere to their tenets. The main object of every religion is worship of God.

Is God comprehensible? Many people worship God out of fear. We hear stories of spirits from our childhood. Most of the spirits are said to be of evil nature. They are given different names according to their abodes. Trees culverts and junctions in lonely places are the favourite places where the evil spirits haunt. They have husbands and wives. Some of them are more powerful than the others. The females are notorious for their fiendish acts on unfortunate human beings. A few scheming men of black magic thrive by them.

The benevolent Super-Being, in whose presence everything is fashioned and moved, is both Omniscient and Omnipotent. In our life we feel at times, that there is something which permeates everything. In relation to our parents on earth this Super-Being is called either a Father or a Mother. To Suntharar this Super-Being is a friend and to Kannappar a child. A few even regarded Same as a servant. The Super-Being is everything. There is nothing without It. Some speak of a Creator. If there was a creation at a time, what was that creator doing before the time of Creation? What was the impulse that made him to start Creation? What was the purpose in Creation? In other words for whose benefit was the Creation effected? The wise say that all these are beyond human comprehension. Man with finite powers does not possess the faculty to know the Infinite. Sree Ramakrishna Paramahansa Thevar told his beloved disciple Swami Vivekananda that he would show him the God. He said, "Thou art that, Know Thyself". We

are all parts of the Full. The Full appears in the forms of mother, father, brother, sister, uncle, aunt, nephew, niece etc. The heart must melt out of love towards every form of life. Tears should stream out from the eyes out of joy. We must become immersed in the Supreme-Being. A person who tastes honey cannot make another person understand the taste of honey by using all the words of all the languages of the world. The second person must taste a drop of honey himself to realise its taste. Religion teaches us to realise the Supreme-Being. It prescribes a course for spiritual discipline. A Hindu is expected to pass through four stages, viz. Bramachari, Grahasta, Vanaprasta and Sanyasi. The bramachari leads the student life under a teacher. He should observe the vow of celibacy in thought, word and deed. During his training under a teacher, he learns self-purification. When he leaves the teacher he is advised to preserve his seed for the propagation of his race. Thus the Second stage becomes a necessity fulfilling the divine purpose. The elaborate rituals and ceremonies performed at marriages in Hindu homes emphasize the divine purpose behind the holy marriage. No Hindu ceremony is done without the husband and wife coming together. The welfare of those in the other three stages depends on the unity of man and wife. They are made one by the holy matrimony to sustain the world. Religion demands them to be so.

Every man needs religion to realize the Supreme-God. The religion which enables us to realise God in us is the true religion. We can go to the moon or even to the sun with our physical body but we cannot ever know God by our eyes or our mind. We can only realise God by our experience. We can enjoy God's presence. Religion teaches us the nature of God. We gain ideas about God according to our power of understanding. Our religion teaches us the three indestructible enti-

ties of God, Soul and Bondage. i. e. Pathi, Pasu, Pasam. We are so immersed in worldly pleasures and enjoyments that we are blind to our religion. In our temples we only adhere to the ceremonies without understanding the meaning behind them. We observe our religion by burning camphor and breaking cocoanuts. The offerings before the shrines are determined by the number of houses or relatives to whom the offerings should be served. Some people say that man made the God and religion is opium to the people. The present tense international situation is a sure indication of such a religion. The nations who speak of a heavenly Father and daily pray "Thy will be done on Earth" are still blind to the all embracing nature of the Supreme-being. The stage of self-realization is far, far away from us on account of the present turmoil of civilization. Are we fully aware of this perilous state of affairs? Why are we indifferent? Did not Gnanapragasar of Thirunelvely fame escape the torture of Portuguese rulers in ancient Jaffna? Did not the modern sage Sir Ponnampalam Ramanathan choose Thirunelvely to promote the Hindu Culture? There is something in the atmosphere of Thirunelvely, So be bold. Our brothers and sisters of Thirunelvely! Awake! Arise! Form a federation of all the Y. M. H. A. in Free Lanka for the promotion of Hindu Culture in Ceylon. The lion of Uduppiddy, Mr. M. Sivasithamparam M.P., the president of the Colombo Y. M. H. A. will be always too glad to administer religion in tiny doses mixed up with his politics, if necessary to suit our tastes.

The present set up of affairs in Sri Lanka does not in anyway appear to be conducive to the promotion of Hindu Culture. The Hindus are not in a position to induce the government to promote Hindu Culture. Four hundred years of alien rule had created in us a stupefying nature to depend on others for everything we require for our daily existence. As in the ancient days we have no kings or saints to

promote Hindu Culture. The government consists of a steam-roller majority of Sinhalese Buddhists. We have no savants like Sree La Sree Arumuga Navalar among us to rise and awaken the Hindu public. The co-operative societies, the rural development societies, the community centres and the Mahila samities are all government sponsored and are run with government supervision to fulfill prescribed purposes. The membership of all these societies is open to one and all. None of them can deviate from its beaten track to interest itself in the promotion of Hindu culture. The young men of today are the leaders of tomorrow. Therefore it is the bounden duty of the Hindu youth to rally round and form a federation for the promotion of Hindu culture. When nations are forgetting their differences and aspiring for co-existence or to establish a world government is it a difficult task for the Hindu young men to get together in the name

of their ancient glory to march towards the Supreme-Being and to become immersed in the Supreme-Being in service to the Supreme-Being? "What you wish you become" is the benevolent advice usually given by the most revered Yogar Swami of Colombuthurai. So let us all wish 'with a strong and sincere heart' to form a federation of all the Y. M. H. A. A. for the promotion of Hindu culture in Ceylon. There is many a task to be done. So let us go forward with courage and faith to do service.

Long live the Thirunelvely Y. M. H. A. as a source of everlasting fountain for the promotion of Hindu Culture.

Om! Chat-Chit-Anandam.

S. LOGESWARAN,
Hony. Secretary,
Y. M. H. A.
Colombuthurai,
Jaffna.

யான் கண்ட இந்து வாலிபர் சங்கம்.

K. S. சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விளையாட்டிலே விளையாட்டாய் பிறந்தது திரு நெல்வேலி இந்துவாலிபர் சங்கம். முப்பு தர்களும், பாம்புப் புற்றுகளும் மூடியிருந்த பணிக்கர் வளவைத் திருத்தி விளையாட்டு நிலமாக அமைக்க சேர்ந்த வாலிபர் கூட்டம் இந்து வாலிப சங்கமாக மாறியதென, ஆண்டுவிழாவொன்றில் படிக்கப்பட்ட பாட்டொன்றில் கேட்ட நினைவிருக்கிறது. அரை நூற்றாண்டுகளாக ஒரு சிறு கிராமத்திலே வாழையடி வாழையாக வந்த வாலிபச் சந்ததிகள் இடையூறின்றி இச் சங்கத்தை வளர்த்து வந்தமை ஆனந்தத்திற்கும், ஆச்சரியத்திற்குமுரிய ஒரு அருஞ் சாதனையாகும். வேறு எந்தஊரிலும் காண்டற்கரிய அபூர்வ சம்பவம். பல ஊர்களிலும் இந்து வாலிபர் சங்கங்கள் தோன்றி இருந்த இடமும் தெரியாது மறைந்து போயின.

நாங்கள் சிறுபிள்ளைகளாய் இச்சங்கத்திற் சேர்ந்தபொழுது இதன் முன்னணியில் நின்று வழிகாட்டியவர் வ. பொன்னம்பலம் (பொன்னண்ணை) அவர்களே. அவருடைய ஊர்பிமானம் பழைய ரகத்தைச் சேர்ந்தது. திருநெல்வேலியிலுள்ள இளைஞர்கள், கல்வி, ஒழுக்கம் விளையாட்டுகளில் சிறந்து விளங்குவதோடு, இடையிடையே அயற்கிராமத்துப் பிள்ளைகளோடு தொடுக்கும் போர் முயற்சிகளிலும் வெற்றிபெறவேண்டுமென்ற பேரவா உடையவர் பொன்னண்ணை. வீரமே வாலிப இலட்சணம் என்பது அவர் சித்தாந்தம். அவர் ஈடுபடாத பொதுப்பணி

கள் அக்காலத்தில் இவ்வூரில் இல்லை. அவரோடு சேர்ந்தவர்களும் அப்படியே.

முத்துத்தம்பி அவர்கள் இவ்வூரில் பல வருடங்களுக்குமுன்னே ஒரு சைவ வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்திருந்தார்கள். அவ்வித்தியாசாலையிலே ஆரம்பத்தில் இந்து வாலிப சங்கத்தார் தமது கூட்டங்களை நடாத்தி வந்தார்கள். மிஷனரிமார் எதிர்ப்பினால் அவ்வித்தியாசாலை பதிவு செய்யப்படாது போகவே, இந்துவாலிப சங்கத்தாராகிய N. A. நடராசா, V. T. பசுபதி, V. S. கந்தையாபிள்ளை, கா. நடராசா, சி. சபாபதி (வேதாந்தம்), பொன்னண்ணை முதலியோருடைய முயற்சியால் அஃது இப்பொழுதிருக்குமிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இதற்குவேண்டிய நிலத்தை தருமசாதனமாக உபகரித்தவர் அக்காலத்தில் பெருந் தனவந்தரும் தருமசீலருமாயிருந்த அ. கா. பொன்னையா அவர்கள். இப்புதிய வித்தியாசாலைக்கே இந்து வாலிபர் சங்க அலுவல்களும் மாற்றப்பட்டன.

சங்கத்தார் விளையாட்டுகளோடும், தமக்குள்ளே நடத்திய வாராந்தக் கூட்டங்களோடும் தமது முயற்சிகளை நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. பிறவூர்ப் பிரமுகர் பலரைக்கொண்டு ஊர்ப் பொதுமக்களுக்கும் அறிவூட்டும் நோக்கமாகப் பல அரிய பிரசங்கங்களைச் செய்வித்தனர். சமயத் தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் முக்கிய இடம் பெற்றன. சங்க அனுசரணையில் இவ்வூர் வைத்தியர் அ. கனகசபை அவர்கள், மாதந்தோறும் பக்கவாத்திய கதாப்

பிரசங்கங்கள் செய்தனர். இவரது குருவும், அக்காலத்தில் மிகப் பிரசித்திபெற்றவருமாகிய உபய வேதாகம பண்டிதர்களை சபாபதி ஐயர் அவர்கள், கதாப்பிரசங்கங்களுக்குத் தலைமைதாங்கியும், தாமே பல அரிய பிரசங்கங்களைச் செய்தும் வந்தார். பெருந்திரளான சனங்கள் வந்து கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

இவ்வூரில் படித்துக்கொண்டிருந்த இளைஞர் எல்லோரும் சங்கத்திற் சேர்ந்திருந்தார்கள். எம்மிற் சிலரைத்தவிர மற்றவர் எல்லோரும் இவ்வூர்ப் பரம்பரையினரும் ஒரே சுற்றத் தொடர்புமுடையர். ஆனால், இவர் நமர், இவர் பிறர் என்ற பேதம் இவ்விளைஞர்களிடையே ஒருபோதும் எழுந்ததில்லை. எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்பதே தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டு தொண்டாற்றினர்.

சி. இரத்தினசபாபதி (அண்ணா) அவர்களும், வேறு சிலரும் ஒரு நூல் நிலையம் சங்கப் பொறுப்பில் ஸ்தாபிக்க ஆசைகொண்டு, சில பழைய நூல்களைச் சேகரித்து, பள்ளிக்கூட அறையொன்றில் 'பக்கூஷ்' பலகையாற்செய்த ஒரு அலுமாரியில் வைத்து திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்க நூல் நிலையம் என்று பெயருமிட்டனர்.

இவ்வாறு சங்கம் வளர்ந்து வருகையில், அதற்கென ஒரு தனி இடம் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று பலர் எண்ணத் தொடங்கினர். அவர் எடுத்துக் கொண்ட பிரயாசையால் இப்பொழுது சங்கம் இருக்கும் நிலத்தைப் பெறமுடிந்தது. இந்நிலத்தை தருமசாதனமாக உபகரித்தவர் பூநீமதி சுப்பிரமணியர் அம்மையார் அவர்களே. இவர் செய்த இத்தருமத்திற்கும், இவரது புத்திரர்களாகிய சபாபதி அவர்

களும், கைலாசமவர்களும், பொன்னம்பலமவர்களும் செய்த அளப்பிலாத மற்றும் தருமங்களுக்கும் இக்குடும்பத்தாருக்குத் திருநெல்வேலியிலுள்ளவர் மிகக் கடமைப்பட்டுள்ளார்.

இந்த இடத்தில் 1919-ம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் ஒரு கொட்டில் மண்டபத்திற்கு அத்திவாரம் இடப்பட்டது. வ. சு. கந்தையபிள்ளை அவர்களும், பிறரும் உபகரித்த மரம் முதலிய உபகரணங்களைக் கொண்டு ஒரு கிடுகு வேய்ந்த மண்டபம் உருவாகியது. கட்டிட வேலையில் பெரும் பகுதியைச் சங்க அங்கத்தவர்களே தம்கைப்படச் செய்துமுடித்தனர்.

புதிய இடத்தில் குடிபுகுந்தபின்னர் சங்க முயற்சிகள் முன்னேயிலும் பல மடங்கு கூடிய ஆர்வமும், ஊக்கமும் பெற்றன. வாரங்கள்தோறும் கூட்டங்கள் தவறாமல் நடைபெறத் தொடங்கின. பெரிய விஷயங்கள் தர்க்கிக்கப்பட்டன. வாதிகள், பிரதிவாதிகளுக்கிடையே சொற்போர் மற்ற போராக மாறுவதுபோலவும் சில சமயங்களில் தோற்றியதுண்டு. நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானங்களும், ஒருவரையொருவர் வாயாற் தாக்குவதும், தண்டனைக்குட்பட்டோர், கோபித்துக்கொண்டோ வெளியேறுதலும் சகசம். ஏதோ பெரிய பாராளுமன்றத்தை நடாத்துவதாக இவ்விளைஞர்கள் நினைப்பதாகத் தோற்றும், கூட்டங்கள் முடிந்தபின்னரும், தெருளிலும் வாதம் நடக்கும். 'கலாழகன்' என்னும் பத்திரிகை தமிழ், ஆங்கிலம் இருபாஷைகளிலும் கையெழுத்தில் மாதந்தோறும் வாசிக்கப்பட்டது. இதில் உள்ள ஞர் விஷயங்களும், அவற்றை ஒட்டிய கண்டனங்களும், புகழ்ச்சிகளும் முக்கிய இடம்பெற்றன. சைவ வித்தியாசாலையிலிருந்த பழைய பக்கூஷ்பெட்டி 'நூல் நிலையமும்' புதிய இடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்

தது. வேறும் பல நூல்களும் சேகரிக்கப் பட்டன. மலாயாவிலிருந்து சி. கந்தப்ப (சபாரத்தினம்) அவர்கள் தாம் அரிதிற் சேகரித்த சில நூல்களை அனுப்பினார்கள். திருநெல்வேலி கிழக்கு சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் சில புத்தகங்களைக் கொடுத்தார்கள். இந்தியாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் பல பத்திரங்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. டாக்டர் V. T. பசுபதி அவர்கள் ஒரு பெரிய மேசையும், கதிரைகளும் வாங்கப் பணம் கொடுத்தார். இக்காலத்திலேதான் பிரபல தனவந்தரும், அத்து வக் காத்துமாகிய கந்தர்மடம் வை. சி. சி. குமாரசுவாமி அவர்கள் எம் சங்கத்தில் அங்கத்தவராய்ச் சேர்ந்து கூட்டங்களிலும், மற்றும் வேலைகளிலும் ஈடுபட்டனர். இவர் வயதில் முதிர்ந்தவராயும், பல பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாயிருந்தபோதிலும், சிறுவர்களாகிய எம்மோடு சேர்ந்து உழைத்ததினால் சங்கத்திற்குப் பெரும் மதிப்பு ஊரவர்களிடையே உண்டாயிற்று.

யோகர் சுவாமிகளும் ஒவ்வொரு காலையிலும் வாசிகசாலைக்கு வந்து எம்மிற் சிலரைக்கொண்டு பத்திரிகைகள் வாசிக்கக்கேட்டும், சிறிதுநேரம் படுத்துறங்கியும் போவது வழக்கம். ஒருநாள் அவர் தாம் புகைத்துக்கொண்டிருந்த சுருட்டை வீசி எறிந்துவிட்டு எம்மிற் சிலரை அழைத்து “இவ்விடம், ஒரு புனிதமான இடமாகத் தோற்றுகிறது. பெரிய காரியங்கள் செய்யப்போகின்றீர்கள் சோர்வின்றி இருங்கள்” என்றார். அவ்வார்த்தைகள் எமக்கு ஊக்கமும், மகிழ்ச்சியும் அளித்தன. இவை நடந்து இற்றைக்கு 40 வருடங்களுக்கு மேலாகின்றன. இவ்விரு பெரியார் சேர்க்கையால் சங்கத்தையும், அதன் நன்முயற்சிகளையும் என்னம்பண்ணித் தூற்றித்திரிந்த சில அறிவிலிகள் வாயடங்கினர்.

புதிய கட்டிடத்தைச்சுற்றி ஒரு தோட்டம் உண்டாக்கச் சில அங்கத்தினர் எண்ணினர். ஆனால் அண்மையில் தண்ணீர் பெறக்கூடிய கிணறு ஒன்றுமில்லை. இக்குறையை நிவர்த்திப்பண்ண வாசிகசாலைக்குக் கிழக்கே உள்ள நிலத்தின் சொந்தக் காரராகிய வல்லிபுரம் அவர்களிடம் போனோம். அவருக்கு விவாகமாகிப் பல வருடங்கள் சென்றும் பிள்ளைப்பேறில்லை. “உங்கள் நிலத்தில் தருமக்கிணறு ஒன்று தோண்டுவிடங்கள். கட்டாயம் குழந்தை பிறக்கும்” என்று ஒரு சோதிடமும் சொன்னோம். எங்கள் ஆர்வத்தைக்கண்ட அவர் அதிகபணச்செலவில் ஒருகிணறுதோண்டு வித்தார். காகம்இருக்கப் பணம்பழம் விழுந்தாற்போல அடுத்த ஆண்டில் அவருக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. எமக்குத் தண்ணீர் வசதியும் கிடைத்தது. சோதிடமும் பலித்தது.

திருநெல்வேலி நாற்சந்தி அக்காலத்தில் ஒரு அழகுவாய்ந்த இடம். நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு பெரிய ஆல விருட்சங்கள் நின்றன. அவற்றின் கிளைகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்படர்ந்து, கூரை வேயந்தாற் போல நடுப்பகலிலும் வெயில்படாவண்ணம் சந்தியை மூடி இருந்தன. நல்லூர் உற்சவகாலங்களில் ஆலய தரிசனத்திற்குச் செல்வோருக்கு சிறந்த இளைப்பாறு மண்டபம்போல் இருந்தது. இவ்விடத்தில் திரு விழாக் காலங்களில் ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தல் இந்து வாலிபசங்கத்தாரால் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு ஊரவர்களிடம் பணம் சேர்க்கப்பட்டது. கொடுக்கமறுத்த உலோபிகளை கண்டித்து ஒரு துண்டுப்பத்திரம் அச்சிட்டு வெளியிட்ட ஞாபகமிருக்கிறது. இத்தருமம் இன்றும் நடைபெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இவ்வூரில் பலர் சயரோக நோயால் இறப்பதைக் கண்டு டாக்டர் V.T. பசுபதி அவர்களைக் கொண்டு, நோயை தடுக்கும் முறைகளைப்பற்றி எழுதுவித்து, தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டு சங்கத்தார் ஊரவர்களிடையே பரப்பினர்.

வாலிபச் சேட்டைகள் சிற்சில வேளைகளில் எங்களிற் சிலரையும் பீடித்தது முண்டு. அரசடி அம்மன் கோயிலில் திரு விழாக்காலங்களில் நடந்துவந்த தாசிகள் நடனத்தை கோயில் அதிகாரிகளுக்குப் புத்தி சொல்லி நிறுத்துவித்தோம். அடுத்த வருடம் சிலர் அதைத்திரும்பவும் நடத்தத் தொடங்கினார்கள். மனக்கொதிப்படைந்த எம்மிற் சிலர், கோயிலில் நடனம் நடைபெறும் பொழுது, அருகிலுள்ள வளவொன்றில் நாமும் ஒரு வேடிக்கை சதிர்க்கச்சேரி நடாத்த உத்தேசித்து தாளம் தட்டி ஆட்டத்திற்கு ஒருவரைத் தேடும் பொழுது, தாசிப்பிரியர்கள் சிலர் கோபங்கொண்டு அடிக்கவந்தார்கள், அடிக்கவில்லை ஆனால் இரு சதிர்க்கச்சேரிகளும் குளப்பமடைந்தன. பின்பு கோயிலிலும் அடுத்த வருடங்களில் படிப்படியாக தாசிகள் நடனம் நிறுத்தப்பட்டது. திருநெல்வேலி கிழக்கில் அப்பொழுது ஒரு கள்ளுத்தவறனை இருந்தது. அங்கு செல்லும் கட்டுடியர் எமது வாசிகசாலை வழியாற் செல்லும் பொழுது, ஆடிப்பாடியும் பேசத்தகாதவார்த்தைகள் பேசியும்வந்தார்

கள். இதைத் தடுக்க நாம் எடுத்த முயற்சிகள் பலிக்கவில்லை. ஈற்றில் பொன்னண்ணை தலைமையில் தடி அடிப்பிரயோகம் நடந்தது. குடி வெறியர் வெறிமுறிந்து ஓடத் தொடங்கினர் காந்தி பக்தர்களாகிய பொன்னண்ணைக்கும் எமக்கும் இந்த 'இம்சா' தர்மம் ஏன் வந்ததென்று பின் துக்கப்பட்டதுண்டு.

எங்கள் காலத்து வாலிபர்கூட்டத்தார் வாலிபம் மாறி வயோதிபம் அடையத் தொடங்கியதும், சங்கப் பொறுப்பு அடுத்த வாலிபச் சந்ததியை அடைந்தது. இவர்கள் என்ன செய்வார்களோ? எங்கள் காலத்தவரைப்போல சிறப்பாக நடத்துவார்களோ என்ற சந்தேகம் இயல்பாகவே பலரிடத்து எழுந்தது. ஆனால் நாம் கண்ட தென்ன? எங்களிலும் பார்க்க பன்மடங்கு உற்சாகத்தோடு வேலைகள் நடந்தன. கிடுகுக் கொட்டில் இருந்த இடத்தில் பல்லாயிரம் ரூபா செலவு செய்து ஒரு பாரிய மண்டபத்தை எழுப்பி யிருக்கிறார்கள். வாசிகசாலையை மிகப்பெரிதாக்கி பலருக்கு அறிவூட்டும் நிலையமாக்கி யிருக்கிறார்கள். இன்றும் நம்முரவர்கட்கு இன்றியமையாத பணிகள் பலவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி இவர்களால் பெருமை அடைகிறது. இவ் வருடம் பொன் விழா நடத்த எண்ணி இம்மலரையும் வெளியிடுகிறார்கள். இச் சங்கம் மேன் மேலும் ஓங்கிவளர எல்லாம் வல்ல ஈசன் அருள்புரிவாராக!

REMEMBERED YESTERDAYS

The earliest memories of my association with the Y. M. H. A. dates back to the late thirties. As students of the Tamil school many of us whose centre of activity was the playground adjoining the school, would occasionally go to Pannikkarwalavu to see a football match. It used to be a thrill and a privilege to be present at these occasions when we, tiny tots, were tolerated by the 'older' members of the village.

A few years later, we were permitted to visit the Y. M. H. A. library and make use of pictorials, magazines and books. It was during this period that my interest in reading developed and the first magazine that Y. M. H. A. introduced me to is the ever-popular. "ஆனந்த விகடன்"

The years 1940-43 particularly the early war years were uneventful in the history of the Y. M. H. A. The building were almost closed up, the library had a few or no journals, and Pannikkarwalavu remained unused. In fact, during this period the Y. M. H. A. had acquired a bad reputation and the parents avoided sending their children to the Association. Probably, the only function of the Y. M. H. A. that went uninterrupted was the Thannirpandal for the Nallur Festival.

From 1944-45 onwards, a determined effort was made to re-organise the Y.M.H.A. and to restore its usefulness to the village youth. A host of older men entered the scene to help in this resurrection. Among those I remember at the moment were Messrs R. Ratnasabapathy, late K. P. Thilliampalam, T. Somannar, K. S. Chelliya, K. S. Nadarajah, N. Kumarasamy and N. Siva Sithamparam. The list is incomplete and any omission is unintentional.

It was during this period that the present building took its final shape, and activities were renewed, with considerable interest. The writer remember that as editor of the "journal" of the Association a number of articles and magazines were produced. Among my contemporaries were Messrs K. Ratnasingham, R. Sabanathan, Sri Ranganathan, K. Pathmanathan, late Devarajah, Sithamparanathan and Gnana Shanmugam. This list too is incomplete and any omission is unintentional.

An interesting feature of our meetings those days was that the collection of "charity money" at the meetings used to exceed rupees three a large sum indeed. Debates were organised regularly and considerable interest was displayed by the members. The Association provided a real forum for the expression of views and proved an effective instrument in developing the mental faculty of the members.

We played foot, ball matches and cricket matches regularly with teams from the adjoining villages, like Kokuvil, Urmpirai, Kandermadam and Nallur. Matches with Thirunelveli East as distinct from Thirunelveli North were alternately played at Koththiathaimoolai and Pannikkarwalavu. These matches like the championship matches of the present day schools, were not without their incidents and occasionally would result in fights and fisticuffs. But they were all in a day's game.

One remembers how one day after a cricket match we went for a film thanks to Mr. M. Balasundram, the present M. P. for Kopay. This film, will be remembered for an unfortunate incident in which a notorious rowdy was involved in a brawl. Halfway

through the picture, Mr. N. K. Nallathamby, whose son, the late Ganeshan was with us, had got wind of this incident and had come to take us home and sad to say we had to leave the theatre half way.

One remembers the keen enthusiasm shown by the young members those days to organise the Thannirpandal annually. Collecting subscriptions from the members of the village was not easy, but somehow or other we managed to have the Pandal going.

It is during this period that the older members of the Association like N. Kumaraswamy, R. Ratnasabapathy and others came to play a dominant role in the activities of the Association. The year 1948 onwards energetic young men like S. Shanmuganathan, Villavarajah, Selvaratnam and others took charge and the Association blossomed out into fine activities.

Unfortunately, my active participation the Association ceased with my entry to the University but I remember leading a debating team of the Y. M. H. A. against the Neeraviadi community centre where the efforts of our team was highly commended by the late R. Sivagurunathan, Chairman, U.C. Jaffna.

It is sad therefore to hear that most of the present youth of the village have shown little or no interest in the activities of the Association and it has been left to "young men" like Mr. Saravanamuttu, Mr. P. C. Navaratnam, Mr. N. Kumaraswamy to shoulder the responsibilities of the Association. The younger men must take greater share in the activities while the older members could guide it from outside.

One cannot think of this Y. M. H. A. without thinking of the founder members, like the late Captain Subramaniam and Mr. Ponnambalam. Elsewhere in this journal there appears an article recalling the services by these two men in the early years of the Association. I can vouch for the keenness shown by Captain Subramaniam, who it was I may say in passing created in me the interest of the Association, and whose familiar figure one could not miss at the Y. M. H. A. and he was the only one, to my knowledge, who had remembered the Y. M. H. A. in his Will.

If there could be many more men like captain Subramaniam one need not fear about the future of the Association. I am sure the village does not lack such men.

V. Sarvaloganayagan.

FOR

YOUR REQUIREMENTS IN

★ MALT LIQUOR

★ OTHER WINES

★ BRANDY

★ MEDICATED WINES

★ WHISKY

★ TINNED FOODS

★ GIN

★ BABY FOODS

★ DUTCH CHEESE ETC., ETC.

CONTACT US :

A. SUPPIAH & SONS

DIRECT IMPORTERS

266, MAIN STREET, COLOMBO.

TELEPHONE : 2459

TELEGRAMS : " TONIC "

தமிழ் உலகில் முதன்முதல் வெளிவந்ததும் அறிஞர் ஆதரவும்,
ஆசியும் பெற்று உங்கள் இடங்களில்

மங்கள துரியனாக என்றும் விளங்குவதும்
மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலன்ட்ரே

மெய்கண்டான் தமிழ் டயறிகள் மிகவும் பிரயோசனம் உள்ளன

உங்கள் அச்சவேலைகள் எதுவானாலும்

★ சுத்தமாகவும்

★ அழகாகவும்

குறித்த நேரத்தில் செய்விக்க பெயர்பெற்ற இடம்

மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை,

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

போன் : 79141

கிளைகள் : 10, ஸ்டான்லி ரோட் யாழ்ப்பாணம்

போன் : 236

79, பாபர் ஸ்தீட், கொழும்பு.

திருநெல்வேலி பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

18 வருட நற்சேவையால் பொது மக்கள் ஆதரவைப்
பெற்று வளர்ந்த கூட்டுறவுச் சங்க வியாபார
ஸ்தாபனத்தில்

மேலும் அனேக தேவையுள்ள பொருட்களை
நியாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

INCREASE IN TEN YEARS
FREE OF INCOME TAX

Invest in
**SAVINGS
CERTIFICATES**

Encashable at any time

**NATIONAL SAVINGS
MOVEMENT**

ந கை ம ர னி கை

தாம் குறையாத தங்க நகைகளுக்கும்
மதிப்பிற்குறையாத வைரங்களுக்கும்
என்றும் நினைவிருக்கட்டும்

A

A K S

S

என்றும் முதன்மை வகிக்கும் ஸ்தாபனம்

ஏ. கே. எஸ். ஆன் சன்ஸ்

ந கை ம ர னி கை
யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 519

With Best Wishes

From

MAHADAVANS LTD.,
COLOMBO.

ஈடு மீட்கவா!

வீடு கட்டவா!!

சீதனம் கொடுக்கவா!!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

நவீன சேமிப்பிற் சேருங்கள்.

மாத வீதம் கட்டுவது	இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை		
	30 மாதங்களில்	60 மாதங்களில்	100 மாதங்களில்
10 ரூபா	330 ரூபா	720 ரூபா	1300 ரூபா
25 ரூபா	825 ரூபா	1800 ரூபா	3250 ரூபா
50 ரூபா	1650 ரூபா	3600 ரூபா	6500 ரூபா

1. மேற்குறித்த இலாபத்துடன் ஒவ்வொரு மாதமும் அதிட்டசாலிகளுக்கு அதிட்ட இலாபமும் கொடுக்கப்படும்.
2. கட்டுபவர் இறந்தால் உருத்தாளிக்கு கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும்.

நிரந்தர சேமிப்புக்கு

கீழ்க் குறித்த வட்டி கொடுக்கப்படும்.

- 1 வருடம் — வருடம் 6 சத வீதம்
- 2 „ — வருடம் 7 சத வீதம்
- 3 „ — வருடம் 8 சத வீதம்

குறிப்பு:— அதிகார மூலதனம் — ரூபா 3,00,000/-

தற்போதுள்ள சேமிப்பு — 4,00,000/- வரை

தலைமைக் கந்தோர்:- திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:— 284, காங்கோந்துறை வீதி, வன்னுப்பன்கை.

இல்லற வாழ்க்கையை

இன்பமயமாக்குங்கள்!

- வாழ்க்கையில் நீடித்த இன்பம்
- புதிய இரத்த ஓட்டம்
- துரித சரீர வளர்ச்சி

-- வீரிய தத்துவ லோஜ கல்பம் --

தாதுவிருத்தி தரக்கூடியது!

சாப்பிடருசிகரமானது

பத்தியம் கிடையாது.

நிகரற்ற தேகவலிமை அபாரமான ஜீவசக்தி

ஆனந்தமயமான இன்பம் கொடுக்கவல்லது.

ஆயுள்வேத முறைப்படி சித்திவாய்ந்த
ஒளடதங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

குணமாகும் வியாதிகள்:

கை, கால் உளைச்சல், இடுப்பு வேதனை,
பசியின்மை, அசீரணம், நரம்பு தளர்ச்சி,
தூக்கமின்மை, ஆண்மைக் குறைவு,
நித்திரையில் ஸ்கலிதமாதல் சேர்க்கை
யில் வெறுப்பு, இவைகளைத் தடுத்து

வாழ்க்கையில் பூரண வெற்றியை
அடையச் செய்து உங்களைக் காப்பாற்
றும் சக்திபெற்றது.

இக்கல்பத்தை 1-2 மண்டங்கள்
சாப்பிடுங்கள்.

சாப்பிடும் விதம் மாலை 6 மணிக்கு
நெல்லிக்காய் பிரமாணம் சாப்பிட்டு
வெந்நீர்கொஞ்சம்! சாப்பிடவேண்டியது.

ஸ்திரீகளும் தேகசக்திக்கு சாப்பிடலாம்

40 வேளை மருந்து — 20-00

20 வேளை மருந்து — 10-00

தயாரிப்பாளர் :

யாழ்ப்பாண ஆங்கிலோ ஆயுர்வேத டிஸ்பென்ஷரி

திருநெல்வேலி — யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 281. Ext. 9 Lines

தந்தி: "ஜுவல்லர்ஸ்"

உத்தரவாதம்பெற்ற வைரங்கள்!

நிகரற்ற அழகுபெற்ற பவுண் நகைகள்!!

யாவற்றிற்கும் சிறந்த இடம்

த ந் க ம ா ளி கை

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

67, 69, கன்னாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

கிளைகள்: கொழும்பு, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டணம்.

தொலைபேசி: 438, 370, 537.

உங்கள் தேள்வைக்குரிய பொருட்களை

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கத்தில்
THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
மணிக்கூட்டு வீதி சந்தி,
யாழ்ப்பாணம்.

எங்களிடம் வருவோருக்கு
தீவிரமான கவனம்,
திறமையான சேவை,
நிதானமான விலைகளில் என்றும்
அளிப்போம்.

ஒருமுறை எங்களிடம் வந்து பாருங்கள்

T'GRAMS
"ASIANSTAR"

TELE { OFFICE : 5946
RESIDENCE : 6577

V. SHANMUGARAJAH

MANUFACTURING JEWELLER,

DIAMOND MERCHANT AND PAWN BROKER

195, SEA STREET, COLOMBO-11.

வ. சண்முகராஜா

நகை வியாபாரம்

வி. சுந்தரேசன்

ஐந்தாம் தெருவில்

உயர்ந்தரக பெனியன்கள், கால்மேசுகள் தயாரிப்பாளர்.

பெனியன்கள் :

* பிளேயின்

* இன்ராலாக்

* நெற்

* பேபி வெஸ்தர்ஸ்

* ஸ்போட்ஸ் சேட்டுகள்

கால் மேசுகள் :

றிப் சொக்ஸ் - எலாஸ்டிக்வாய்க்கட்டு.

பிளேயின் சொக்ஸ் - எலாஸ்டிக்வாய்க்கட்டு.

லேடன் தயாரிப்புகளையே கேட்டு வாங்குங்கள். அவை உள்ளூர் தயாரிப்புகள்:
எங்கும் கிடைக்கும்

நீடிய பாவிப்பு - உறுதியானசேவை திருப்தியளிப்பவை.

லேடன் இன்டஸ்த்ரிஸ் லிமிட்.,

7, ஆஸ்ப்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் கட்டிடங்கட்கு

அசோக சக்கர

ஓடுகளை பாவியுங்கள்.

கந்தரமூர்த்தி அன் சன்ஸ்

76, ஆஸ்பத்திரி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

Jaffna.

போன்: 284.

தந்தி: கல்கி

Colombo.

போன்: 6043.

தந்தி: கல்கி

நீங்கள் உல்லாசமாகப் புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடி

திறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை

— இன்னும் —

பலசரக்கு, K. K. S. சிமெண்ட், சாய்ப்புச் சாமான்கள் முதலியன

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிரதர்

நிர். 39, K. K. S. ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

கிளை ஆபீஸ்:

சி. சின்னத்துரை அன் பிரதர்

நிர். 44, 3ம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு-11.

தொழிற்சாலை:

சி. சின்னத்துரை அன் பிரதர்

கல்கி பீடிப் பேக்டரி,

118, 21, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

கொழும்பு-13.

JUBILEE HARDWARE STORES

GENERAL HARDWARE, BRASSWARE AND
PAINT MERCHANTS.

Direct Importers

30, 32 & 34, THIRD CROSS STREET,
COLOMBO-11.

Phone: 4617 79371.

Grams: "JUBHARD"

INTRODUCING!!!

THE ROBINSON 2000

CORDLESS Electric Shaver

Adjustable To Any Beard.

A GERMAN PRODUCT.

Sole Agent:

C. F. T. ENGINEERING Ltd.

467, Union Place,
COLOMBO - 2.

T'phone: 7356.

T'grams: CEYLOREN.

ART & CRAFT SCHOOL

★ *Doll Making*

★ *Toy Making*

★ *Shell Dolls Making*

★ *Dress Making*

★ *Embroiding*

★ *Painting*

UPPER FLOOR,
26, K. K. S. ROAD,
JAFFNA.

STILBEPAN CURES

- *Falling Hair*
- *Premature Greying*
- *Dandruff*

K. W. PERERA & SONS LIMITED,

**321, GRANDPASS ROAD,
COLOMBO - 14.**

Telephone: 78023

THE NEW CHINESE SHOP

**THE LEADING HOUSE FOR ALL THE
CHINESE GOODS**

Specialists in :

CHINESE EMBROIDED TABLE CLOTH, KIMONOS
LADIES UNDERWARES, PYJAMAS
CHINESE EMBU SHOES
CURIOS ETC.

**84, CHATHAM STREET,
COLOMBO-1.**

PHONE: 3502.

HAJI MOHAMED & SONS

IMPORTERS

&

WHOLESALE

TEXTILES

MERCHANTS

**107, SECOND CROSS STREET,
COLOMBO-11.**

Phone: 2857.

Grams: "IQBAL"

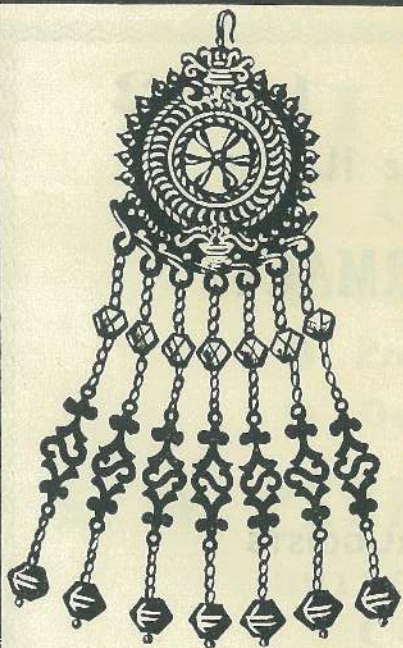
V. S. SUBBIAH CHETTIAR & SONS (CEYLON) LTD.

WHOLESALE DEALERS IN TEXTILES

**169. SECOND CROSS STREET,
COLOMBO-11.**

Telegrams: "YARN"

Telephone: 3696.

Exquisite Creations in Costume JEWELLERY!

Step in and see our selection of **EAR DROPS** designed and made in Ceylon. Silver and Gold Plated Ear Drops with beads and chains are available in an exclusive range of Oriental and Modern designs.

ORIENTAL GEM EXCHANGE

**79, CHATHAM STREET, FORT,
COLOMBO-1.**

Phone: 79502.

*

Prices from Rs. 10 to 30.

6, Champagne Court,
Kowloon, Hong Kong.

Branch Showrooms:-

Tor Road 1, 3-Chome,
Kobe, Japan.

PIMPLES ....

THE NEW SWISS TREATMENT

ACNEX

Apply for Literature

**THE CENTRAL MEDICAL STORES LTD.
COLOMBO.**

Phone: 7282.

1942 — — — 1962

20 Years of Service to the Nation

THE PIONEER PHARMACY

183, MAIN STREET,

COLOMBO-II.

*

**WHOLESALE CHEMISTS, DRUGGISTS
AND
OPTICIANS.**

T'phone: 3510.

T'grams: "CHEMKO"

ஆவலோடு எதிர்பார்த்த
அற்புதப் படைப்பு!

டிசம்பர் 22-ந் திகதி வெள்ளி முதல் சினிமாஸ் லிமிட்டெட் திரைகளில்

- “அன்பிற்கும் உண்டோ
அடைக்கும் தாழ்?”—குறள்.
- ஒட்டிப்பிறக்காத அண்ணன் தங்கை பாசத்தை
விதியால் வெட்டிப் பிரிக்க முடியவில்லை!
- கண்படைத்தோர் காணவேண்டியது

- ★ சிவாஜி கணேசன்
- ★ ஜெமினி கணேசன்
- ★ சாவித்திரி

- ★ எம். என். நம்பியார்
- ★ எம். என். ராஜம்
- ★ கே. ஏ. தங்கவேலு
- ★ எம். சரோஜா

மற்றும் பலர் நடித்த

ராஜாமணி பிக்சர்ஸ்

பாசமலர்

பாடல்கள் :
கவிஞர் கண்ணதாசன்.

இசையமைப்பு :
வில்வநாதன்-ராமமூர்த்தி.

திரைக்கதை — டைரக்ஷன் :

ஏ. பீம்சிங்.

For Quality Jewellery

PATTAKANNU SUBBIAH ACHARY & SONS

"Sovereign House"

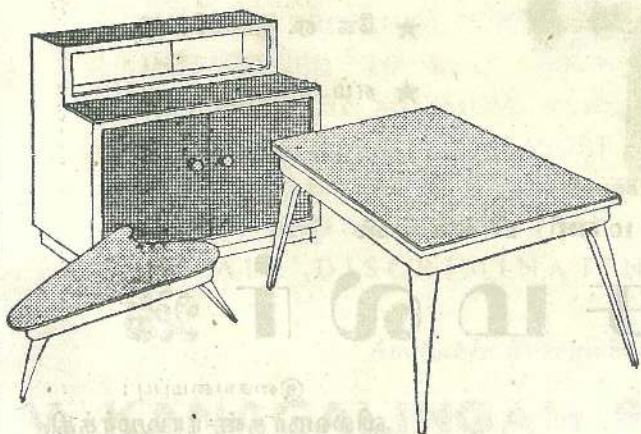
102, NEW CHETTY ST.,

— COLOMBO-13.

Phone: 2604.

**FOR CARE-FREE
STAIN-FREE FURNITURE**

FORMICA
LAMINATED PLASTIC

**IDEAL SURFACING
MATERIAL FOR
YOUR**

- BATH ROOMS
- LIVING ROOMS
- BED ROOMS
- KITCHEN

AVAILABLE IN OVER 60 COLOURS & PATTERNS
WALKER, SONS & CO., LTD.

Colombo - Bandarawela - Galle - Jaffna - Kandy - Matara
Nuwara Eliya - Ratnapura - Talawakelle.

A Packet
To Suit Your Pocket,
A Biscuit
To Suit Your Taste.

Whatever your Income - Whatever your Taste

That's
Maliban Biscuits

NEW...

ARRIVALS!!

GLAZED COTTONS
SILKS AND
COTTON SAREES

SELLAMUTTU'S

130, SECOND CROSS STREET,
PETTAH, COLOMBO - 11.

Telephone: 4143.

KANAGALINGAM'S 'GOLDEN LIGHT' CIGARS

KANAGALINGAM'S
Golden Light Cigars

*Specially
Produced to fit all
Climates & Any time*

THESE CIGARS ARE THE HAPPY ANSWER TO YOUR SMOKING PROBLEMS. THEY HAVE BEEN SPECIALLY INTRODUCED TO KEEP YOUR SMOKING COSTS DOWN TO THE MINIMUM, WHILST ENSURING THE MAXIMUM SMOKING PLEASURE. THEY ARE MADE WITH SELECTED TOBACCO. THEY HAVE AN AROMA AND FLAVOUR THAT IS APPRECIATED BY ALL DISCRIMINATING SMOKERS.

Available Everywhere

V. KANAGALINGAM PILLAI & SON

17, St. John's Road, Colombo-II.

Tel: 5883.

LOOK WHAT'S HERE!

WULFING Original German

Sanatogen

**THE UNRIVALLED TONIC FOOD
FOR NERVOUS EXHAUSTION
AND BODILY WEAKNESS.**

FORTIFIED WITH 5 VITAMINS

OBTAINABLE EVERYWHERE.

“சங்கர்” சுருட்டுகள்

காரம், மணம், குணம் பொருந்திய, “சங்கர்” சுருட்டுகளையே! பாவியுங்கள், கைதேர்ந்ததொழிலாளர்களைக் கொண்டு நவீன முறையில், சிறந்த யாழ்ப்பாணப் புகையிலையினால் தயாரிக்கப்பட்டது. ஒருமுறை பாவித்தால் உண்மை விளங்கும்.

இன்றே இப்பொழுதே வாங்கிப் பாவியுங்கள்.

“சங்கர்” சுருட்டுகள்

இலங்கையில் எங்கும் கிடைக்கும்.

ஏகவிநியோகஸ்தர்கள்:

ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை அன் பிரதர்

கொழும்பு, கண்டி, கலகா, தம்புள்ளை, யாழ்ப்பாணம்.

அப்பிள் மார்க், ஸ்பெசல் பீடிகளைப் பாவியுங்கள்.

காரம், குணம், மணம், உடைத்தானது, மனதிற்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது.

கிடைக்குமிடம்:-

ஞானமலர் ஸ்டோர்ஸ்

69, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு,

கொழும்பு-13.